

**Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics**

**Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice**

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Katedra účetnictví a financí

Diplomová práce

Finanční gramotnost u seniorů

Vypracoval: Bc. Jana Grycová

Vedoucí práce: Ing. Liběna Kantnerová, Ph.D.

České Budějovice 2014

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Fakulta ekonomická
Akademický rok: 2012/2013

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Jana GRYSOVÁ**
Osobní číslo: **E12692**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Účetnictví a finanční řízení podniku**
Název tématu: **Finanční gramotnost u seniorů**
Zadávající katedra: **Katedra účetnictví a financí**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cíl práce:

S ohledem na závažnost tohoto tématu prověřit finanční znalosti seniorů jako jedné z ohrožených skupin obyvatel ČR.

Rámcová osnova:

1. Úvod
2. Literární rešerše
 - seznámení s pojmem finanční gramotnost
 - projekty finanční gramotnosti v ČR
3. Metodika
 - seznámení se s daty a jejich využití pro vlastní analýzu
 - vytvoření dotazníku pro sběr dat
 - analýza, komparace dat a využití statistických metod
4. Praktická část
 - výsledky vlastní analýzy a zhodnocení zjištěných dat
5. Závěr
6. Seznam odborné literatury

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: **50 - 60 stran**

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

JÍLEK, Josef. Peníze a měnová politika. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2004. ISBN 80-247-0769-1.

LÍNSKÝ, Petr. Finanční gramotnost: obsah a příklady z praxe. 1. vyd. Praha: Národní ústav odborného vzdělávání, 2008. ISBN 978-80-87063-13-2.

NOVÁKOVÁ, Vladimíra a Věroslav SOBOTKA. Slabikář finanční gramotnosti: základních 7 modulů finanční gramotnosti. 1. vyd. Praha: COFET, 2011. ISBN 978-80-904396-1-0.

PETRÁŠKOVÁ, Vladimíra a Zuzana HORVÁTHOVÁ. Vybrané kapitoly z finanční gramotnosti. 1. vyd. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 2010. ISBN 978-80-7394-233-5.

PETÝRKOVÁ, Lenka a Pavlína CHMELARHOVÁ. Základy finanční gramotnosti. 1. vyd. Praha: Generation Europe, 2012. ISBN 978-80-904974-8-1.

REVERENDA, Zbyněk. Peněžní ekonomie a bankovníctví. 4. vyd. Praha: Management Press, s.r.o., 2005. ISBN 978-807261-132-4.

RYAN, Joan S. Personal financial literacy. 2. vyd. Mason:

South-Western/Cengage Learning, 2012. ISBN 978-0-8400-5829-4.

SYROVÝ, Petr a Tomáš TYL. Osobní finance: řízení financí pro každého. 1. vyd. Praha: COFET, 2009. ISBN 978-80-247-3813-0.

Vedoucí diplomové práce:

Ing. Liběna Kantnerová, Ph.D.

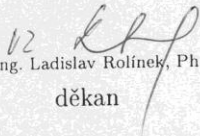
Katedra účetnictví a financí

Datum zadání diplomové práce:

1. března 2013

Termín odevzdání diplomové práce:

15. dubna 2014

12
doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.

děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 13 (1)
370 05 České Budějovice

doc. Ing. Milan Jilek, Ph.D.

vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 1. března 2013

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Ekonomickou fakultou - elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne

.....
Bc. Jana Grycová

Poděkování

Velmi děkuji vedoucí diplomové práce, Ing. Liběně Kantnerové, Ph.D., za odborné vedení, cenné rady a připomínky při zpracování diplomové práce. Současné děkuji zaměstnancům Centra sociálních služeb Staroměstská, Domova pro seniory „u Hvízdala“ a Ing. Zuzaně Farníkové z Komerční banky, a. s. za ochotu při vyplňování dotazníků.

OBSAH

1. ÚVOD	3
2. FINANČNÍ GRAMOTNOST	5
2.1 Pojem finanční gramotnost	5
2.2 Složky finanční gramotnosti	6
2.3 Finanční rozpočet	7
2.4 Možnosti nakládání s úsporami	8
2.4.1 Cenné papíry	8
2.4.2 Termínované vklady	11
2.4.3 Úsporné vklady	12
2.4.4 Investiční a podílové fondy	13
2.4.5 Stavební spoření	15
2.4.6 Penzijní připojištění	17
2.4.7 Životní pojištění	18
2.5 Možnosti získání finančních prostředků z cizích zdrojů	18
2.5.1 Spotřebitelský úvěr	19
2.5.2 Kontokorentní úvěr	20
2.5.3 Hypoteční úvěr	21
2.7 Projekty finanční gramotnosti v ČR	29
2.7.1 Den finanční gramotnosti (8. 9.)	29
2.7.2 Strategie finančního vzdělávání	30
2.7.3 Projekt „Rozumíme penězům“	30
2.6.4 Program finanční gramotnosti a prevence zadlužení	31

2. 7. 5 Odpovědný přístup k financím – podpora vzdělávání a jeho propagace.....	31
3. METODIKA	33
3. 1 Vědecké metody zkoumání.....	33
3. 2 Dotazníková metoda.....	34
3. 3 Metoda výzkumu.....	37
3. 4 Vlastní analýza.....	37
3. 5 Test nezávislosti chí-kvadrát pro kontingenční tabulku.....	38
4. PRAKTICKÁ ČÁST	43
4. ZÁVĚR	50
5. SUMMARY	54
6. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	55
7. SEZNAM TABULEK A GRAFŮ	57
8. PŘÍLOHY	58

1. ÚVOD

Téma mé diplomové práce je „Finanční gramotnost seniorů“. A proč právě takové téma? Jsem si vědoma toho, že v posledním čtvrtstoletí se toho v naší republice mnoho změnilo. Tyto změny postihly i oblast finančnictví a peněžnictví. Přibylo mnoho bankovních i nebankovních institucí, rozšířila se nabídka finančních služeb. Každá instituce má své produkty, používá různé rozdělení produktů a liší se jejich nabídkou. Není tedy jednoduché se v tak různorodé nabídce vyznat a vybrat si to, co by nám nejvíce vyhovovalo. Jednoduché není ani, pokud se rozhodneme vybírat podle propagačních letáčků jednotlivých institucí či podle jejich internetových stránek. Každá taková instituce klade při své propagaci hlavně důraz na výhody svých produktů, ale již nemluví o jejich méně výhodných stránkách.

Je tedy pochopitelné, že lidé, kteří se přímo finančními službami nezabývají nebo jim nejsou příliš blízké, mají problém při výběru. Pro své rozhodování mohou použít různé způsoby, ať již jde o informace přímo ve finančních institucích, v informačních letácích, na internetu, pomoci od známého či od nezávislého finančního poradce. Vzhledem k výše popsané složité situaci, je zřejmé, že největší problém s orientací ve finančních službách mají naši starší spoluobčané. Někteří, zejména ti starší, kteří již jsou více let v důchodu, se jen těžko orientují v nových nabídkách. Důvodem může být i jejich ztížená mobilita, mnozí nemají dostatečné počítačové znalosti a to včetně znalosti práce na internetu. Bohužel i v některých propagačních materiálech jsou některé i důležité věci psány poměrně malým písmem, což některým ze starších lidí činí problém. Pokud si k tomu všemu připočítáme důvěřivost důchodců, je více než zřejmé, že právě oni se stávají nejvíce ohroženou skupinou, která snadno polehne i planým slibům a pořídí si produkt, který nebude pro ně nejvhodnější. A to v lepším případě, v horším případě podlehnou slibům různých podvodníků, kteří z nich leckdy vymámí i celoživotní úspory.

Ve své práci jsem se tedy rozhodla oslovit tuto věkovou skupinu a zpracovat analýzu toho, jak jsou lidé důchodového věku seznámeni s finančními službami, jak tyto služby finančních institucí využívají a zda je využívají i jak by si uměli poradit v některých složitějších situacích, případně zda ví, kam se obrátit o radu. Některé otázky jsou situovány o 20 let zpět a to z důvodu, že dnešní senioři patřili v té době mezi ekonomicky aktivní obyvatelstvo a sektor financí se velmi změnil, přibylo spoustu nových finančních institucí, produktů a služeb, které situaci na trhu zneřehlednili.

2. FINANČNÍ GRAMOTNOST

2.1 Pojem finanční gramotnost

Zájem o pochopení finanční gramotnosti a problémů s osobními a rodinnými financemi a jejich řešení se dostává do popředí diskuzí vlád, finančních institucí, politických stran, médií, sociologů a dalších subjektů. Podepisuje se na tom fakt, že jsou k dispozici statistiky České národní banky o alarmujícím zadlužení domácností, které nemá ani tendenci stagnovat, ani v čase klesat.

V odborném tisku je těžké najít shodu autorů v tom, jak definovat finanční gramotnost. Vždy se uvádí výčty důvodů, proč lidé zápasí s řízením svých financí. Zpravidla se přitom konstatuje, že spotřebitelé mají nízkou úroveň znalostí ze světa financí a také nízké sebeuvědomění a nedostatečné sebeřízení. Podíváme-li se na tyto argumenty podrobněji, skrývají se za tím hlubší příčiny, proč tomu tak je:

- bankovníctví se reguluje v prostředí globální ekonomiky, která je stále složitější a dynamičtější,
- na základních a středních školách chybí nebo je nedostatečné finanční vzdělávání,
- konzumní přístup k životu a kulturu výhodných koupí a různých bonusů podněcuje agresivní marketing zacílený na spotřebitele a usnadňuje rychlá dostupnost úvěru. [4]

Finanční gramotnost je soubor znalostí, dovedností a hodnotových postojů občana nezbytných k tomu, aby finančně zabezpečil sebe a svou rodinu v současné společnosti a aktivně vystupoval na trhu finančních produktů a služeb. Finančně gramotný občan se orientuje v problematice peněz a cen a je schopen odpovědně spravovat osobní či rodinný rozpočet, včetně správy finančních aktiv a finančních závazků s ohledem na měnící se životní situaci.

Finanční gramotnost je specializovanou součástí širší ekonomické gramotnosti, která navíc zahrnuje např. schopnost zajistit si příjem, zvažovat důsledky osobních rozhodnutí na současný a budoucí příjem, orientaci na trhu pracovních příležitostí, schopnost rozhodovat o výdajích apod. Nedílnou součástí finanční gramotnosti jsou také nezbytné makroekonomické aspekty a oblast daňová, a to zejména vzhledem k tomu, že se významně podílí na finančních zdrojích jednotlivců i domácností, a má tedy významný vliv na peněžní toky v soukromých financích. Finanční gramotnost jako součást ekonomické gramotnosti tvoří jednu ze složek tzv. klíčových kompetencí, tedy znalostí, dovedností a hodnotových postojů, které by měl občan mít, aby se dokázal v současné společnosti uplatnit. [10]

2. 2 Složky finanční gramotnosti

Definice finanční gramotnosti je strukturovaná. Finanční gramotnost jako správa osobních či rodinných financí zahrnuje tři složky:

- peněžní gramotnost,
- cenovou gramotnost,
- rozpočtovou gramotnost.

Peněžní gramotnost představuje dovednosti pro správu hotovostních a bezhotovostních peněz, pro transakce s nimi a znalost nástrojů učených k jejich správě (např. běžný účet, platební nástroje, apod.).

Cenová gramotnost zahrnuje problematiku cen a inflace. Předpokladem k pochopení cenového mechanismu je znalost základních ekonomických veličin (trh, nabídka, poptávka)

Rozpočtová gramotnost představuje schopnost porozumět důležitým pojmům, jako jsou veřejné finance, které v sobě zahrnují jednak rozpočet vlády, jednak soustavu rozpočtu státu, měst a obcí, příjmy a výdaje rozpočtu, daně, deficitní hospodaření,

rozpočtová politika, pochopení jejího principu nám může pomoci při správě rodinného či osobního rozpočtu.

K finanční gramotnosti se dále pojí zvláště gramotnost numerická (z hlediska gramotnosti finanční se týká především finančních numerických úkonů), gramotnost informační (jako schopnost vyhledat, použít a vyhodnotit relevantní informace v kontextu) a gramotnost právní (jako orientace v právním systému, přehled o právech a povinnostech a také možnostech, kam se obrátit o pomoc). Rozvoj těchto kompetencí je současně prostředkem k vytváření a posilování politického, právního a ekonomického myšlení občanů. [2]

2. 3 Finanční rozpočet

Jedním z nástrojů, který napomáhá jedinci či celé domácnosti zvládnout požadavky na život v ekonomické realitě, je osobní či rodinný rozpočet.

Rozpočet by měl být navržen tak, aby splňoval finanční cíle, jako je placení za běžné výdaje a úspory do budoucna. Chceme-li vytvořit rozpočet, začneme při pohledu na částku, kterou máme k dispozici. Poté je důležité se rozhodnout, kolik z této částky budeme ukládat a kolik budeme utrácet. Pamatujme si, že rozpočet je plán. Náš skutečný příjem, úspory, a výdaje nemusí být přesně tak, jak bylo plánováno. Můžeme porovnat aktuální výdaje rozpočtu, abychom viděli, jak dobře jsme plánovali. Tento proces nám pomůže vytvořit lepší rozpočet v budoucnu. [8]

Rozpočet může na jedné straně poskytnout rámec pro snížení dluhů, a na straně druhé pomoci získat zdroje pro pravidelné spoření.

Rozpočet je souhrn příjmů a výdajů jedince či celé domácnosti za určité období. S pomocí vytvořeného rozpočtu lze příjmy a výdaje udržet „pod kontrolou“, zjistit případná problematická místa, popř. odhalit finanční rezervy domácnosti.

O rozpočtu platí, že:

- příjmy mohou být větší než výdaje, tj. vzniká přebytek rozpočtu,
- příjmy mohou být menší než výdaje, tj. vzniká schodek rozpočtu,
- příjmy se mohou rovnat výdajům, tj. rozpočet je vyrovnaný.

Domácí rozpočet by měl počítat s rezervou, abychom mohli uhradit nepředvídané výdaje, které život někdy nečekaně přinese, navíc bychom neměli zapomínat na úspory. Úspory domácností jsou tou částí důchodu, která se nevydává na spotřebu, ale představuje kumulované prostředky určené k budoucí spotřebě, spoření či investování.

2. 4 Možnosti nakládání s úsporami

Nejprve je potřeba zmínit rozdíl mezi investováním a spořením. Spoření spočívá v pravidelném ukládání peněz na spořicí či bankovní účet a jejich postupné zhodnocování předem známou úrokovou sazbou. Spoření je vhodné v případě, že preferujeme jistotu před rizikem. Možností kam uložit volné peněžní prostředky je mnoho. Každá z možností má jiné nároky na objem prostředků, likviditu a míru rizika. Mezi nejjednodušší možnosti patří běžný účet, termínovaný vklad, stavební spoření či penzijní připojištění. Naopak v případě investování je nutné počítat s rizikem, že investice nedosáhne očekávané výnosnosti. Každý občan by měl mít základní přehled o těchto produktech a vědět na co si dát při jejich výběru pozor.

2. 4. 1 Cenné papíry

Cenné papíry jsou klasickým nástrojem investování. Určité zárodky cenných papírů se objevují již v době alexandrijské. Dlužník potvrzoval bankéři svůj závazek

vystavením a podepsáním dlužnického listu. Na druhé straně bankéř při přijímání vkladů vydával vkladateli písemná potvrzení o přijetí vkladu. K rozvoji cenných papírů dochází až v době středověku. Objevují se tzv. generální úvěrové listy. Knížata, papežové a jiní vysocí hodnostáři je tehdy vystavovali na svůj účet. Emitent se zde zavazoval těm, kteří poskytli úvěr koupí úvěrového listu, splatit upsanou částku včetně úroků. Majitel úvěrového listu ho mohl v případě potřeby prodat jiné osobě, aniž docházelo ke změně ve výši a podmínkách pohledávky.

Rozhodující význam získávají cenné papíry s rozvojem kapitalistické ekonomiky. Postupně dochází ke zdokonalování techniky bankovních operací a k institucionalizaci úvěrových vztahů do různých druhů cenných papírů. Cenné papíry se stávají nástroji, které obíhají na finančních trzích. K rozvoji trhů cenných papírů přispělo i vládní deficitní financování a akciová forma podnikání.

Cenný papír je právní nárok majitele vůči tomu, kdo je v něm zavázán. Cenný papír je nositelem právního nároku, který v sobě ztělesňuje, a je pro jeho vznik, existenci, převod a zánik v zásadě nenahraditelný. Cenné papíry mohou být vydávány v listinné nebo zaknihované podobě.

Podle ztělesněného práva v cenném papíru rozlišujeme zbožové papíry, papíry peněžního trhu a papíry kapitálového trhu.

Zbožovými cennými papíry jsou skladní listy, lodní listy, konosamenty atd., ve kterých je vyjádřeno, komu patří určité zboží a kdo má právo s tímto zbožím disponovat. Tyto cenné papíry nepředstavují investiční instrument, nýbrž ztělesňují právo na určitou věc.

Cenné papíry peněžního trhu jsou druhem investičních instrumentů, např. státní pokladniční poukázky, depozitní certifikáty, které ztělesňují krátkodobé pohledávky.

Cenné papíry kapitálového trhu jsou cennými papíry v užším slova smyslu. Ztělesňují pohledávky nebo podíly. Tyto cenné papíry můžeme dělit podle několika hledisek.

1. Podle ztělesněného práva

- a) dluhové cenné papíry (dluhopisy, konvertibilní dluhopisy a opční dluhopisy),
- b) majetkové cenné papíry (akcie, podílové listy, participační listy),

2. Podle charakteru důhodů

- a) cenné papíry s pevným úročením, u kterých je emitent povinen platit pravidelně peněžní částky, k nimž se zavázal,
- b) cenné papíry s proměnlivým úročením, kdy se v pravidelných časových intervalech provádí přizpůsobení nominálního zúročení aktuální úrokové míry,
- c) cenné papíry s nulovými platbami, kde je výnos dosažen rozdílem mezi emisním a umořovacím kurzem,
- d) cenné papíry s proměnlivým výnosem, kde jsou platby závislé na výsledku hospodaření emitenta,

3. Podle převoditelnosti

- a) cenné papíry na doručitele (na majitele), kdy se za vlastníka považuje ten, kdo cenné papíry předloží, zaručují nejvyšší stupeň převoditelnosti, protože změna vlastnictví se realizuje pouhým předáním cenného papíru,
- b) cenné papíry na řad, na kterých je vyznačeno jméno oprávněné osoby s doložkou na řad, převod práva na plnění se uskutečňuje zvláštním písemným prohlášením zpravidla na rubu cenného papíru indosamentem,
- c) cenné papíry na jméno, na kterých je vyznačeno jméno oprávněného a převod vlastnického práva se uskutečňuje cesí, přičemž je třeba o této skutečnosti uvědomit emitenta. [3]

Na burzu s cennými papíry nemůže fyzická osoba vstoupit, a proto se z tohoto důvodu používají nejrůznější prostředníci. Česká národní banka varuje při výběru investiční firmy a doporučuje vybírat pouze ty firmy, které mají udělenou licenci právě ČNB. Seznam těchto licencovaných firem uvádí Česká národní banka na svých internetových stránkách. Licencovaného obchodníka neustále sleduje a kontroluje jeho chování na trhu jak ČNB, tak i komise pro cenné papíry či burza. Zvýšená pozornost při výběru obchodníka by se měla věnovat především u tzv. offshore společností, což jsou společnosti v nejrůznějších exotických destinacích. Ty mohou představovat určité nebezpečí a nemalé riziko.

2. 4. 2 Termínované vklady

Termínované vklady jsou vklady na pevně stanovené období (výše vkladu se během jeho trvání obvykle nemění) a zpravidla větší částku, kterou klient ukládá u banky za účelem vyššího úrokového výnosu s tím, že se po sjednanou dobu dobrovolně vzdává možnosti disponovat s vkladem.

Z hlediska způsobu časového omezení dispozice s vkladem se rozeznávají dva druhy termínovaných vkladů:

- a) **vklady na pevnou lhůtu** jsou termínované vklady deponované v bance na předem pevně sjednanou lhůtu, zpravidla jde o lhůty od jednoho týdne do několika měsíců, termín splatnosti může být sjednán i na přesně stanovený den,
- b) **vklady s výpovědní lhůtou** představují termínované vklady, u nichž je dispozice omezena předem sjednanou výpovědní lhůtou.

Úrokové sazby z termínovaných vkladů mají obvykle následující vlastnosti:

- jsou tím vyšší, čím větší je výše vkladu a čím delší je doba splatnosti (resp. výpovědní lhůta),
- rychleji a těsněji se přizpůsobují vývoji tržní úrokové míry, než je tomu u úsporných vkladů,
- úroková sazba je u vkladu na pevnou (a zejména krátkodobou) lhůtu většinou stanovena fixně pro celou dobu splatnosti, u vkladů s výpovědní lhůtou se většinou mění během trvání vkladu.

Způsob úročení vkladů může být stanoven některou z následujících možností, popř. jejich kombinací:

- úročení fixní – úroková sazba je fixní, pevná po celou dobu trvání vkladu,

- úročení pohyblivé – úroková sazba vkladu je vázána na určitou sazbu (základní sazbu banky, tržní referenční sazbu) a mění se podle změn sazby, na kterou je vázána. Pohyblivé úročení může být koncipováno i volněji, kdy je sjednaná určitá úroveň úrokové sazby a k jejím změnám dochází v závislosti na změnách hladiny úrokových sazeb.

Termínovaných vkladů využívají především domácnosti a podnikový sektor. Termínované vklady jim umožňují optimalizovat rozložení finančních prostředků tak, aby přinášeli určitý úrokový výnos při zachování likvidity a relativně velmi malé rizikovosti.

Pro banku znamenají termínované vklady důležitý zdroj. Ve srovnání s vklady na viděnou jsou termínované vklady spojeny s nižšími obslužnými náklady. I když jsou termínované vklady spíše krátkodobé povahy a jejich celková výše se může v čase měnit, jejich určitá část opět zůstane v bance trvale k dispozici. [3]

2. 4. 3 Úsporné vklady

Úsporné vklady jsou vklady na úsporných vkladových účtech, proto kterým je bankou vystaven doklad, nejčastěji ve formě vkladní knížky (může se jednat i o vkladní list). Dispozice se vkladem je možná pouze proti předložení tohoto dokladu. Na rozdíl od termínovaných vkladů se v průběhu uložení mění zůstatek v důsledku vkladů a výběrů.

Způsob úročení úsporných vkladů je analogický jako u termínovaných vkladů. Pro výši a chování úrokových sazeb z úsporných vkladů zpravidla platí:

- výše úrokových sazeb z úsporných vkladů leží zpravidla pod úrovní srovnatelných termínovaných depozit. Vyplývá to do určité míry z toho, že s úspornými vklady je spojena větší pracnost, a tudíž pro banku znamenají i vyšší náklady,

- citlivost úrokových sazeb z úsporných vkladů na změny v tržní úrokové míře bývá nižší než u termínovaných depozit.

Úsporné vklady na vkladních knížkách zůstávají stále využívanou formou spoření mezi obyvatelstvem, jejich význam však postupně klesá. Jejich výhodou pro banky je to, že jsou relativně stabilním zdrojem, méně citlivým na vývoj úrokové míry než termínované vklady. Tradičně významný podíl úsporných vkladů na vkladních knížkách připadá na spořitelny. [3]

2. 4. 4 Investiční a podílové fondy

Investiční a podílové fondy jsou nezbytným prvkem efektivně fungujících finančních trhů. První fondy vznikají v polovině 19. století ve Francii a ve Skotsku. V USA dochází k rozmachu kolektivní formy investování po 1. světové válce. V kontinentální Evropě vznikají investiční a podílové fondy až po 2. světové válce. V současné době bezpochyby patří investiční a podílové fondy mezi nejdůležitější zprostředkovatele na finančních trzích.

Motiv zakládání investičních a podílových fondů spočívá především v myšlence kolektivního finančního investování, které by nejlépe spojovalo zájem investorů zhodnotit své volné finanční prostředky spolu se současným zabezpečením se proti případnému nezdaru rozdělením rizik z finančního investování.

Investování finančních prostředků do fondu je ve vyspělých státech považováno za atraktivní z následujících důvodů:

- fondy řídí odborníci, kteří disponují nejen velkým množstvím informací, ale mají i odborné znalosti,
- fondy nakupují velké množství různých investičních instrumentů, čímž velmi efektivně diverzifikují riziko,
- fondy dosahují oproti individuálním investorům nižších transakčních nákladů, protože obchodují s investičními instrumenty ve velkých objemech,

- fondy umožňují drobným investorům investovat do široké palety investičních instrumentů.

Modely fondů

Ve vyspělých státech existují dva základní modely fondů:

- investiční model,
- podílový model.

Investiční model fondu je založen na stejných principech, jako je organizována akciová společnost. Fond získává prostředky emisí akcií. Získaný kapitál pak investuje na finančním trhu do různých druhů investičních instrumentů. Při použití investičního modelu se investoři stávají akcionáři fondu, přičemž svá práva mohou prosazovat na valné hromadě. Tato konstrukce fondu se používá hlavně v USA, ve Velké Británii, ve Francii a v Nizozemí.

Podílový model fondu se liší od investičního modelu tím, že nemá právní subjektivitu. Podílový fond zakládá investiční společnost, která také zpravidla fond spravuje. Majetek podílového fondu je však oddělen od majetku investiční společnosti. Investor při vložení prostředků není akcionářem investiční společnosti, nýbrž je podílníkem na majetku fondu. Za vložený kapitál dostává investor podílový list. Tyto cenné papíry však neopravňují majitele zasahovat do správy fondu. Podílový typ fondu je obvyklý hlavně v Německu, Švýcarsku, Rakousku, Belgii a u některých fondů ve Francii a v České republice.

Z hlediska možnosti vydávání nových akcií (popř. podílových listů) rozdělujeme fondy na:

- otevřené fondy,
- uzavřené fondy.

Otevřené fondy mají neomezenou možnost emise nových akcií (popř. podílových listů). Počet akcionářů (podílníků) není omezen. Nové akcie (podílové listy) jsou emitovány podle poptávky investorů a strategie fondů. Fondy mají zpravidla povinnost zpětného odkupu, což zaručuje vysokou likviditu akcií (podílových listů). Kurz akcií otevřených

fondů není určen nabídkou a poptávkou, ale vyplývá z vypočtené hodnoty denních kurzů v portfoliu fondu. [3]

Hodnota akcií otevřených fondů se stanoví každý den. Majetek fondu se skládá z aktuální kurzové hodnoty zásoby cenných papírů fondu, z hotovostí, z pohledávek, z odebíracích práv a z ostatních práv.

V uzavřených fondech je při založení určen fondem počet akcií (podílových listů). Fond má tedy omezený počet akcionářů (podílníků). Pro fond zpravidla neexistuje povinnost zpětného odkupu. Obchody s těmito akciemi (podílovými listy) se uskutečňují na sekundárních trzích. Tržní cena těchto akcií (podílových listů) kolísá s tržní hodnotou připadající na jednu akcii, přičemž však tržní cena zcela nekopíruje změny tržní hodnoty portfolia. Akcie fondů jsou často obchodovány s diskontem, což může být způsobeno nižší likviditou, špatnou kvalitou managementu, psychologii či spekulací.

Investiční a podílové fondy spravují ve svém portfoliu někdy i tisíce cenných papírů z celého světa. Změněné tržní podmínky vyvolávají i změnu původní investorské strategie a transformaci původních aktiv na aktiva výnosnější, méně riziková či likvidnější. [3]

2. 4. 5 Stavební spoření

Vedle různorodých finančních produktů, které fungují zcela nezávisle na státu a jsou v tomto směru naprosto neutrální, existují na trhu i jiné produkty, u kterých existuje státní podpora nebo zvláštní mechanismus regulace. K nejobvyklejším v tomto směru patří stavební spoření, penzijní připojištění a některé formy životního pojištění.

Jedním z nejoblíbenějších produktů, který má státní podporu, je stavební spoření. Současný systém stavebního spoření, jak ho známe u nás, je výsledkem postupného vývoje a především tradice, která se vyvinula do podoby finančního produktu v německy mluvících státech. V dnešním smyslu slova jsou stavební spořitelny normálními bankovními institucemi specializovanými na konkrétní produkty a podrobené v plné míře regulatorním orgánům, tedy bankovnímu dohledu České

národní banky. Není proto divu, že společnosti, které poskytují služby stavebních spořitelen, jsou členy České bankovní asociace a patří do skupiny některého z velkých bankovních domů. [4]

Princip stavebního spoření spočívá, zjednodušeně řečeno, v tom, že účastníci stavebního spoření pro jistou dobu spoří a po splnění určitých podmínek získávají zpět nejen své úspory, ale i nárok na poskytnutí účelového stavebního úvěru. Podstatnou výhodou stavebního spoření je to, že podmínky stavebního spoření, včetně relativně nízké úrokové sazby z úvěru, jsou pevně stanoveny při uzavření smlouvy a nelze je v jeho průběhu měnit.

Stavební spoření je tedy založeno na jedné straně na získávání relativně levných zdrojů, především z vkladů účastníků spoření, ze kterých se vytváří fond stavebního spoření. Na druhé straně jsou z tohoto fondu poskytovány relativně levné úvěry. Ve své podstatě jde o uzavřený systém financování. Stavební spoření obvykle podporuje určitým způsobem stát.

Průběh stavebního spoření můžeme rozdělit do tří fází:

1. fáze spoření,
2. fáze přidělení úvěru,
3. fáze splácení úvěru.

Na počátku fáze spoření je uzavření smlouvy o stavebním spoření. Pro získání nároku na poskytnutí úvěru musí účastník k rozhodnému dni splnit určité podmínky:

- minimální dobu spoření,
- minimální výši naspořené částky,
- minimální výši tzv. hodnotícího čísla, které bere v úvahu délku a výši spořených částek.

Splní-li účastník stavebního spoření uvedené podmínky, má nárok na čerpání úvěru, nicméně musí prokázat schopnost splatit úvěru, popř. poskytnout i spořitelnu požadované zajištění. Úvěr může být použit pouze na bytové potřeby, které vymezuje zákon. Splácení úvěru probíhá podle sjednaného splátkového kalendáře. [3]

2. 4. 6 Penzijní připojištění

Další formou zhodnocení peněz, kterou stát podporuje, je penzijní připojištění. Jde o tradiční metodu, která má svou historii a v mnoha státech patří k nedílným součástem penzijních systémů. Podobně jako v případě stavebního spoření se dostáváme do značného problému ve chvíli, kdy máme popsat jeho současný stav v České republice, neboť od roku 1990 probíhají dlouhé diskuze o celkové reformě důchodového systému. V roce 1994 byl zaveden jako pomocný mechanismus zajištění obyvatel pro důchodový věk systém penzijního připojištění se státní podporou.

Klíčovou výhodou penzijního připojištění je státní příspěvek, který je poskytován ke každé smlouvě a každé platbě do systému. [4]

Od 1. ledna 2013 došlo ke změně výše státního příspěvku na penzijní připojištění spolu se zákony o důchodové reformě. Státní příspěvky jsou tak sjednoceny jak pro penzijní připojištění v transformovaném fondu, tak pro doplňkové penzijní spoření v účastnických fondech.

Konkrétní částka státního příspěvku závisí na výši příspěvku a případného příspěvku jiné osoby. Nárok na státní příspěvek nově vzniká od nejnižší měsíční úložky 300 Kč. Výše příspěvku se vypočítá jako 90 Kč + 20 % z částky nad 300 Kč. Maximální výše státního příspěvku na penzijní připojištění činí 230 Kč měsíčně.

Rovněž daňové výhody zůstávají pro penzijní připojištění zachovány. Stejně jako dříve je možné uplatňovat slevu na dani až do výše 12 000 Kč ročně a ušetřit tak na dani až 1 800 Kč ročně. Výše nároku na snížení daňového základu se počítá jako součet vašich příspěvků do III. pilíře, použitých na penzijní připojištění v daném roce, snížený o 12 000 Kč. [12]

2. 4. 7 Životní pojištění

Určitým zajištěním pro důchodový věk může být rovněž některá z forem životního pojištění. Tyto finanční produkty dostávají státní podporu v podobě možnosti snížit si daňový základ o část zaplaceného pojistného. Platí zde v podstatě stejná pravidla jako u penzijního připojištění. Smlouva tedy musí být uzavřena na dobu delší než 60 měsíců a její plnění musí nastat až poté, co pojištěný dosáhne věku 60 let. Maximální odčitatelná částka od základu daně je 12 000 Kč ročně. A konečně je nutné splnit také podmínky nejnižší cílové sumy plnění v případě dožití, a to:

- u smluv s pojistnou dobou od 5 do 15 let – 40 000 Kč,
- u smluv s pojistnou dobou nad 15 let – 70 000 Kč,
- u důchodového pojištění se za minimální pojistnou částku považuje částka odpovídající jednorázovému plnění při dožití. [4]

2. 5 Možnosti získání finančních prostředků z cizích zdrojů

Mezi nejčastější možnost jak získat finanční prostředky je především pomocí úvěru. Na finančním trhu je možné se setkat s mnoha druhy úvěrů. Nicméně ve všech zemích jsou za nejvýznamnější úvěry považovány úvěry poskytované komerčními bankami, umožňující jejich klientům si vypůjčit peníze. Mezi nejvýznamnější a v bankovní praxi nejpoužívanější druhy úvěrů patří především:

- spotřebitelské úvěry,
- kontokorentní úvěry,
- hypoteční úvěry,
- eskontní úvěry,

- emisní půjčky. [6]

Pro bližší seznámení byly vybrány 3 nejčastěji využívané úvěry občanů, konkrétně spotřebitelský úvěr, kontokorentní úvěr a hypoteční úvěr.

2. 5. 1 Spotřebitelský úvěr

Spotřebitelské úvěry jsou úvěry poskytované fyzickým osobám – spotřebitelům na nepodnikatelské účely.

Od komerčních úvěrů se zásadním způsobem liší z hlediska svého využití: u komerčních úvěrů plyne z úvěrového objektu cash flow, ze kterého se úvěr splácí. Naproti tomu spotřebitelské úvěry slouží ke krytí spotřebních výdajů, a tudíž úvěrovaný objekt přímo neprodukuje zdroje ke splácení úvěru.

Spotřebitelské úvěry se od úvěrů komerčních dále odlišují v následujících rysech:

- podkladové informace předkládané klientem bance v žádosti o úvěr jsou u spotřebitelských úvěrů méně kvalitní než u firem,
- primárním zdrojem ke splácení spotřebitelských úvěrů je běžný příjem klienta, jenž zpravidla přímo nesouvisí s objektem, na který je úvěr poskytován,
- průměrná výše jednoho spotřebitelského úvěru je nižší, než je tomu u úvěrů komerčních. Z tohoto důvodu využívají banky standardizace podmínek a průběhu spotřebitelských úvěrů, a snaží se tak snížit náklady spojené s jejich obsluhou.

Pro úrokové sazby ze spotřebitelských úvěrů většinou platí, že jsou relativně vysoké, což vyplývá z rizika, které je s nimi pro banky spojeno. Vzhledem k tomu, že výše úrokové sazby včetně dalších poplatků a způsob jejího stanovení jsou z hlediska dopadu na klienta základním faktorem determinujícím podmínky úvěru, a dále i vzhledem k tomu, že stanovení sazby by mohlo být ve formě, která by nedovolovala jejich relativně snadné posouzení ze strany klienta, jsou v zákoně o spotřebitelském úvěru pro úročení spotřebitelských úvěrů závazně stanovena některá pravidla.

Smlouva, v níž se sjednává spotřebitelský úvěr, musí obsahovat roční procentní sazbu nákladů na spotřebitelský úvěr, která vyjadřuje procentní podíl z dlužné částky, jenž je spotřebitel povinen zaplatit věřiteli v průměru za období 1 roku a počítá se podle závazně stanoveného vzorce. [3]

2. 5. 2 Kontokorentní úvěr

Kontokorentní úvěr je úvěr, který banka poskytuje v pohyblivé výši klientovi na jeho běžném účtu. Formálním základem tohoto typu úvěru je kontokorentní účet, tj. takový běžný účet, na kterém je možný kreditní i debetní zůstatek. Ve prospěch tohoto účtu připisuje banka všechny došlé úhrady a k jeho tíži zúčtovává všechny klientovy platby. Porovnáním těchto peněžních toků vzniká na běžném účtu buďto peněžní vklad, anebo na něm banka poskytuje úvěr. V určitých pravidelných termínech provádí banka vyúčtování kontokorentu, nechává si od klienta odsouhlasit saldo účtu a zúčtovává úroky, poplatky a provize.

Kontokorentní úvěr vzniká uzavřením úvěrové smlouvy, ve které se banka zavazuje poskytnout klientovi úvěr na běžném účtu. Současně mu oznámí výši úvěrového rámce, tzn. povolený rozsah přípustného debetu.

Vymezení úvěrového rámce závisí na potřebách klienta, na možnostech banky a na výsledku zkoušky úvěrové způsobilosti klienta.

Kontokorentní úvěr může být čerpán na různé účely:

- na vyrovnání výkyvů běžného účtu,
- na sezónní potřebu oběžného majetku,
- na dlouhodobější potřebu oběžného majetku,
- na krátkodobé investiční výdaje ve formě meziúvěru.

Kontokorentní úvěr bývá uzavírán jako krátkodobý úvěrový vztah, ale je velmi obvyklé, že bývá po několik let obnovován. Kontokorentní úvěr je splácen úhradami, které docházejí na běžný účet, a ke dni splatnosti úvěru musí být běžný účet vyrovnán. Pokud

klient přečerpá úvěrový rámec, sankcionuje ho banka zvýšenou úrokovou sazbou. Krátkodobé přetržky (cca do 3 dnů) banka zpravidla toleruje. Kontokorentní úvěr je nejdražším ze všech krátkodobých bankovních úvěrů, ale nabízí klientovi nezanedbatelné výhody. Umožňuje mu čerpat úvěr pouze ve výši odpovídající jeho aktuální potřebě a současně ho nezavazuje pevným splátkovým kalendářem. [7]

2. 5. 3 Hypoteční úvěr

Hypoteční úvěr je dlouhodobý úvěr určený k investování do nemovitostí a musí být zajištěn zástavním právem k nemovitosti. Tomuto typu úvěrových obchodů se věnují především specializované hypoteční banky, ale poskytují ho i obchodní banky a spořitelny. I v nich se hypotečním úvěrům věnují specializovaní pracovníci.

Doba splatnosti se u hypotečních úvěrů pohybuje v rozmezí 5 až 30 let, nejčastěji však 10 až 20 let. Hypoteční úvěr je úvěr účelový a lze ho v zásadě použít na:

- koupi nemovitosti,
- financování rekonstrukcí, oprav a modernizací nemovitosti,
- výstavbu,
- vypořádání spoluvlastnických a dědických nároků týkajících se nemovitostí.

Hypoteční úvěry mohou být poskytovány na nemovitosti již existující nebo i na nemovitosti, které teprve vzniknou. Pokud klient žádá o poskytnutí hypotečního úvěru, musí současně s písemnou žádostí předložit bance ještě následující podklady:

- doklad potvrzující vlastnictví nemovitosti, tj. aktuální výpis z katastru nemovitostí,
- nabyvatelský titul (kupní smlouva, darovací listina, potvrzení o dědictví apod.),
- znalecký odhad ceny nemovitosti,

Podle výsledku zkoušky úvěrové způsobilosti klienta banka rozhodne o poskytnutí úvěru a je připravena úvěrová smlouva. Její podepsání a čerpání úvěru je podmíněno vkladem zástavního práva do pozemkových knih vedených katastrálním úřadem. Další obvyklou podmínkou u tohoto typu úvěru je pojištění zastavené nemovitosti vinkulované ve prospěch banky. Hypoteční úvěr se tradičně úročí a splácí konstantními měsíčními splátkami. Úroková sazba je u hypotečního úvěru stanovena jako pevná po období stanovené v úvěrové smlouvě. Po uplynutí této doby může banka s klientem sjednat nové podmínky úvěru, které budou zahrnovat úrokovou sazbu stanovenou dle aktuálních podmínek na peněžním a kapitálovém trhu. Úplným splacením hypotečního úvěru vzniká nárok na výmaz zápisu hypotéky z pozemkových knih. [7]

2. 6 Ochrana spotřebitele

Potřeba posílit fakticky slabší postavení spotřebitele ve vztazích s finančními institucemi je vedle nutnosti zajistit stabilitu finančního sektoru jedním ze základních důvodů, proč stát přistupuje v této oblasti k regulatorním zásahům. Tato potřeba se zvyšuje s tím, jak se rozvíjí nabídka detailových finančních produktů a jak narůstá jejich komplexnost.

Za specifika finančního trhu, která odůvodňují zvýšenou potřebu ochrany spotřebitele ve srovnání s ostatními odvětvími národního hospodářství, lze považovat především dlouhodobý charakter některých finančních produktů, relativně nízkou frekvenci nakupování některých finančních služeb (a tedy omezenou možnost spotřebitele „učit se z chyb“) a často vysoké finanční závazky, které ze sjednání příslušné smlouvy pro spotřebitele vyplývají. S rozvojem finančního trhu a inovacemi v nabídce produktů lze pozorovat i nárůst komplexnosti některých produktů, které jsou retailové klientele nově nabízeny.

Účinná politika ochrany spotřebitele významně přispívá k informovanějšímu rozhodování spotřebitelů na finančním trhu, k rozvoji konkurence v nabídce finančních služeb, k omezování nekalých obchodních praktik, stejně jako k prevenci před nežádoucími sociálními jevy, které na spotřebitele dopadají v důsledku sjednávání určitých typů finančních produktů (zejména úvěrových). [4]

2. 6. 1 Základní nástroje ochrany spotřebitele

Politika ochrany spotřebitele je realizována různými legislativními, jakožto i nelegislativními nástroji a instituty. Mezi nejdůležitější z nich patří:

1. Regulace vstupu osob, které se podílejí na sjednávání smluv o finančních produktech, do odvětví a podmínky setrvání v něm, realizuje se především prostřednictvím požadavků na prokázání minimální odborné způsobilosti a dalších požadavků (organizačních, na důvěryhodnost příslušných osob, na úhradu správních poplatků apod.).

2. Veřejně dostupná evidence výše uvedených osob (např. v podobě veřejnoprávních registrů finančních zprostředkovatelů dostupných na webových stránkách orgánu dohledu)
3. Regulace náležitostí smluv o jednotlivých finančních produktech (pojistných, úvěrových, investičních, vkladových) a poskytovaných finančních službách (např. správě majetku, makléřské činnosti).
4. Pravidla jednání představující zejména požadavky na komunikaci se zákazníkem, tj. získávání informací od zákazníka a plnění informační povinnosti vůči němu, přípustné způsoby přijímání pobídek, požadavky na výběr vhodného produktu a poskytování doporučení, apod.
5. Regulace možností změny či ukončování smluvního vztahu mezi finanční institucí a zákazníkem – tj. zejména možnosti odstoupení od již uzavřené smlouvy, možnosti a podmínky výpovědi, předčasného splacení apod.
6. Regulace mechanismů řešení spotřebitelských sporů vznikajících mezi finanční institucí, resp. její distribuční sítí na straně jedné a zákazníkem na straně druhé.
7. Cenová regulace spočívající v omezování výše nákladů, které pro spotřebitele přímo či nepřímo vyplývají ze sjednané smlouvy o finanční službě – např. výše maximální odměny pro zprostředkovatele, přípustná výše poplatku, úroku z úvěru apod.
8. Výkon kontroly, dohledu a dozoru ze strany příslušného orgánu veřejné moci nad dodržováním příslušných zákonných povinností, včetně stanovování sankční (tj. zejména ukládání pokut a odebrání, resp. neudělení povolení k výkonu činnosti).
9. Vytvoření garančních záručních systémů umožňujících klientům výplatu náhrad za vložené prostředky neschopnosti finanční instituce dostát svým závazkům.
10. Nezávislé poskytování informací o finančních institucích a finančních produktech a bezplatné právní poradenství ve spotřebitelských otázkách. [4]

2. 6. 2 Instituce ochrany spotřebitele

Mezi subjekty a instituce, které se prostřednictvím výše zmíněných nástrojů podílejí určitým způsobem na realizaci ochrany spotřebitele, lze zařadit především:

- mezinárodní organizace a instituce Evropské unie,
- vnitrostátní orgány veřejné moci,
- finanční instituce a jejich profesní asociace,
- ostatní nevládní instituce.

Mezinárodní organizace a instituce EU

Mezi úkoly institucí EU patří především předkládání a schvalování legislativy závazné pro členské státy. Nejčastěji se jedná o směrnice či nařízení, jež se následně promítají do národní legislativy. Odhaduje se, že podíl této evropské regulace na nově vznikajících předpisech je v odvětví finančního trhu více než osmdesátiprocentní.

Těžiště činnosti mezinárodních organizací (např. Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj, Světová banka, OSN) naopak spočívá především ve vydávání expertních doporučení, pořádání mezinárodních diskuzních panelů, vypracovávání zpráv o politikách ochrany spotřebitele na finančním trhu v jednotlivých zemích apod.

Vnitrostátní orgány veřejné moci

Vnitrostátní orgány veřejné moci stanoví pravidla ochrany spotřebitele na finančním trhu, dohlíží na jejich dodržování, rozhodují spory. Dále koordinují užívání nástrojů ochrany spotřebitele na finančním trhu, případně doplňující činnosti tržních subjektů v oblastech s výskytem tržních nedokonalostí a selhání.

Orgánem, který je ze zákona ústředním orgánem pro ochranu spotřebitele na finančním trhu, je Ministerstvo financí ČR. Je zodpovědné za přípravu zákonů a vybrané sekundární legislativy, souběžně rovněž vykonává dozor nad poskytováním státního příspěvku na penzijní připojištění a kontrolu v oblasti státní podpory stavebního spoření. Orgánem dohledu nad finančním trhem a tvůrcem převážné většiny

prováděcích předpisů je Česká národní banka. Některé dozorové funkce vykonává rovněž Česká obchodní inspekce, při které také působí Evropské spotřebitelské centrum.

Domáhat se svých práv může spotřebitel formou žaloby u soudu, podnětem ke specializované instituci pro řešení spotřebitelských sporů ve vybraných sektorech finančního trhu – finančnímu arbitrovi.

Profesní asociace finančních institucí

Profesní asociace finančních institucí percipující na ochraně spotřebitele prostřednictvím samoregulačních aktivit, tj. především vytvářením kodexů etického jednání se zákazníky, případně také zaváděním interních mechanismů řešení stížností a sporů.

Sektor bankovníctví zastupuje Česká bankovní asociace a Asociace družstevních záložen. Sektor pojišťovnictví reprezentují Česká asociace pojišťoven a Asociace českých pojišťovacích makléřů. Nebankovní poskytovatelé spotřebitelských i podnikatelských úvěrových služeb jsou sdruženi do České leasingové a finanční asociace. Napříč jednotlivými sektory finančního trhu pak působí Asociace finančních zprostředkovatelů a finančních poradců ČR a Unie společností finančního zprostředkování a poradenství.

Ostatní nevládní instituce

Do ostatních institucí řadíme především spotřebitelská sdružení, právně-poradenská spotřebitelská centra, média zaměřená na problematiku osobních financí a vzdělávací instituce. Význam těchto subjektů spočívá především v informační, poradenské a vzdělávací činnosti vůči spotřebitelům.

S existencí sdružení založených k ochraně spotřebitele počítá i platná legislativa. Tato sdružení jsou aktivně legitimována jak k podání návrhu na zahájení řízení u soudu o zdržení se protiprávního jednání ve věci ochrany práv spotřebitelů, tak jsou oprávněna činit podněty orgánům veřejné správy v oblasti ochrany spotřebitele. Z těchto institucí lze jmenovat zejména Sdružení českých spotřebitelů a Sdružení obrany spotřebitelů.

Uvedené instituce pak ve spolupráci s jinými zakládají specializovaná poradenská pracoviště a centra – např. Poradnu při finanční tísní, Evropské spotřebitelské centrum pro ČR. [4]

2. 6. 3 Hlavní problémy ochrany spotřebitele na současném finančním trhu v ČR

Provizní schémata v pojišťovnictví, neetický prodej životního pojištění

Na českém finančním trhu, zejména v sektoru pojištění, působí resp. je registrován mimořádně vysoký počet finančních zprostředkovatelů. V přepočtu na počet obyvatel se v případě ČR jedná o nejvyšší číslo v Evropě. Tento jev lze zdůvodnit různými způsoby. Jednou z příčin je nesporně nárůst významu externí distribuce a z něj plynoucí atraktivní odměňovací schémata. K omezení tohoto problému legislativa využívá především institut informační povinnosti distributora vůči zákazníkovi. V některých zemích je dokonce u některých produktů či osob, které tyto produkty sjednávají, provizní odměňování buď limitováno, nebo dokonce zakázáno.

Odborná způsobilost prodejců

Výše zmíněnou atraktivitu profese prodejce finančních produktů lze přičíst také relativně nízkým stávajícím bariérám vstupu osob do odvětví. V některých sektorech finančního trhu neexistují žádné požadavky na odbornost, v jiných sektorech pak sice ano, ale svůj účel fakticky zjevně neplní – důkazem je takřka 100% úspěšnost uchazečů u odborných zkoušek pojišťovacích zprostředkovatelů, a často pak i logicky nízká kvalita distributorem poskytovaných služeb – tj. schopnost nabízený produkt zákazníkovi náležitě vysvětlit, zodpovědět jeho otázky, správně uplatnit potřebné analytické postupy apod.

Spotřebitelské úvěry a zadlužování domácností

Fenoménem poslední dekády je nárůst zadlužení domácností. Úvěry a půjčky, které si domácnosti sjednávají, mohou mít různou podobu a účel. Z hlediska ochrany spotřebitele jsou nejproblémověji vnímány spotřebitelské úvěry poskytované nebankovními úvěrovými institucemi.

Obecně lze konstatovat, že cena úvěrování nebankovní institucí převyšuje náklady spojené s úvěrem poskytovaným bankou. Nebankovní půjčky čerpají především ti, kteří by si požadované zdroje u bank vzhledem ke svému finančnímu profilu nebyli schopni opatřit. Tito dlužníci jsou pro poskytovatele úvěru mnohem rizikovější, a proto úvěrová společnost požaduje v jejich případě rizikovou prémii – úvěr je pak dražší, neboť společnost počítá s menší návratností půjčených peněz, s vyšší delikvencí a složitějším vymáháním peněz od dlužníků. Vyšší cena úvěru však logicky zvyšuje nároky na rodinný rozpočet, a tím i riziko nesplácení daného úvěrového instrumentu. Vytváří se pak určitá dluhová past či spirála, kdy nedostatek prostředků vyplývající z nutnosti splácet již sjednané úvěry nutí spotřebitele vyhledávat další drahé úvěrové zdroje, což zpětně dále zhoršuje jejich finanční pozici a schopnost naakumulované dluhy splácet. Výsledkem pak může být dokonce insolvence dlužníka a exekuce na jeho majetek.

V těchto situacích bývají problémy spotřebitele často zapříčiněny i nedostatečnou finanční gramotností spotřebitele. Spotřebitel za této situace není schopen vyhodnotit veškerá relevantní kritéria vhodnosti úvěru a vystavuje se tak různým rizikům – skrytým poplatkům za sjednání úvěru, vysokým sankcím za relativně drobné porušení smlouvy, nemožnost řešit případný spor před soudem apod. [4]

2. 7 Projekty finanční gramotnosti v ČR

Finanční vzdělávání může spotřebitelům pomoci porozumět hospodaření s penězi a přizpůsobovat se změnám svých potřeb, životním událostem a podmínkám v ekonomice.

V lidské komunitě platí, že jedinec se vzdělává, aby byl gramotný. Z toho můžeme dovodit, že finanční vzdělávání vede k finanční gramotnosti. Finanční gramotnost charakterizuje stupeň a finanční vzdělávání je procesem, jehož prostřednictvím si investoři a spotřebitelé finančních produktů zdokonalují své porozumění finančním produktům a konceptům a s pomocí informací, instrukcí a rad rozvíjejí své dovednosti, schopnosti a sebedůvěru stát se vnímavějšími k finančním rizikům a příležitostem, činit informované volby, vědět, kam se obrátit pro pomoc, a udělat jiné účinné kroky ke zlepšení svého finančního zdraví.

Finanční gramotnosti je relativně nová disciplína a investice do ní mají dlouhodobou návratnost, jejíž výsledky by měly být pečlivě měřeny a hodnoceny. V oblasti finančního vzdělávání existují zásady a jsou zpracovány různé programy. [8]

2. 7. 1 Den finanční gramotnosti (8. 9.)

Jedním z cílů projektu Den finanční gramotnosti je zvýšit finanční vzdělanost obyvatelstva a to pomocí standardizovaných lekcí finanční gramotnosti připravených pro různé věkové skupiny: žáky a studenty posledních dvou ročníků základních a středních škol, dospělé obyvatelstvo a speciální skupiny jako jsou děti v dětských domovech či ženy vystavené domácímu týrání a násilí.

Lekce finanční gramotnosti v rámci projektu Den finanční gramotnosti zdarma školí jednotliví vybraní a proškolení poradci Partners a odborníci Pioneer Investments, partnera projektu.

Vyhlášení 8. září Dnem finanční gramotnosti dodá potřebě zvyšovat finanční gramotnost obyvatel ekonomicky vyspělých zemí váhu a bude apelem na občany, firmy a vlády, aby investovali do řešení tohoto problému více úsilí a prostředků. [11]

2. 7. 2 Strategie finančního vzdělávání

Cílem strategie finančního vzdělávání je vytvoření uceleného systému finančního vzdělávání pro zvyšování úrovně finanční gramotnosti v České republice. Strategie vymezuje hlavní problémy a navazující prioritní úkoly v této oblasti, včetně specifických úloh klíčových aktérů s důrazem na roli institucí veřejné správy. Finanční vzdělávání je tu nástrojem ke zvýšení úrovně finanční gramotnosti občanů České republiky.

Dokument v úvodní části shrnuje obecný přínos finančního vzdělávání a vazby na komplexní problematiku ochrany spotřebitele na finančním trhu. Na definici finanční gramotnosti a popis současného stavu úrovně finanční gramotnosti v České republice, ze kterých vyplývají klíčové priority a cílové skupiny finančního vzdělávání, navazuje popis základní struktury finančního vzdělávání, rámcové role pro efektivní spolupráci jednotlivých typů aktérů s důrazem na roli institucí veřejné správy a doporučení pro cílenou přípravu projektů finančního vzdělávání. [12]

2. 7. 3 Projekt „Rozumíme penězům“

Projekt Rozumíme penězům je uceleným programem, který základním školám umožňuje efektivně rozšířit školní vzdělávací program o problematiku finančního vzdělávání a podílet se tak na zvyšování finanční gramotnosti nejen žáků a pedagogického sboru. Zprostředkovaně také rodičů a dalších osob, které jsou součástí výchovně vzdělávacího procesu příslušné základní školy. Učitelům projekt poskytuje odborné informace, kvalitní učební materiály a prověřené metodické postupy, které jim pomohou s praktickou výukou. Jedná se o „živý projekt“, jehož cílem je zvyšování

finanční gramotnosti dětí a dalších osob v delším časovém horizontu a proto mohou učitelé počítat s dlouhodobou podporou a servisem navazujícími na úvodní odborná školení. [13]

2. 6. 4 Program finanční gramotnosti a prevence zadlužení

Projekt je zaměřen na poskytování odborného poradenství, prevence a praktické pomoci v oblasti předluženosti a finanční gramotnosti pro osoby se zdravotním postižením a osoby s chronickým dušením onemocněním v Královéhradeckém, Moravskoslezském kraji a kraji Vysočina. Tato pomoc bude probíhat formou individuálního poradenství, seminářů a přednášek o problematice, které budou přizpůsobeny cílové skupině a vytvářením metodické podpory pro odborné pracovníky občanských poraden. Z dlouhodobého hlediska projekt pomáhá cílové skupině odstranit bariéry při vstupu či návratu na trh práce. [14]

2. 7. 5 Odpovědný přístup k financím – podpora vzdělávání a jeho propagace

Projekt „Odpovědný přístup k financím – podpora vzdělávání a jeho propagace“ se zaměřuje na realizaci vzdělávacích, poradenských a propagačních aktivit v oblasti finanční gramotnosti a reaguje tak na aktuální potřeby, které se projevují ve vyspělé společnosti. Cílovou skupinou projektu jsou jednotlivci – občané s trvalým pobytem v ČR, účastníci dalšího vzdělávání.

Cílem projektu je zvýšit kvalitu kompetencí obyvatel ČR v oblasti občanského vzdělávání, konkrétně odpovědného přístupu k financím, a zvýšit motivaci jednotlivců k dalšímu vzdělávání prostřednictvím přípravy a realizace vzdělávacích a poradenských aktivit a propagace dalšího vzdělávání jednotlivců. V rámci projektu bude v každém ze čtyř krajů (Jihomoravském, Zlínském, Olomouckém a na Vysočině) realizována série tematických odpoledních seminářů a workshopů. Dále bude také zřízena on-line

poradna a zajišťováno individuální poradenství a mentoring k řešení a předcházení finančních potíží a rozvoji znalostí a dovedností jednotlivců. [15]

3. METODIKA

Hlavním cílem této diplomové práce bylo s ohledem na závažnosti tématu finanční gramotnosti prověřit finanční gramotnost seniorů jako jedné z ohrožených skupin obyvatel České republiky.

Ke zpracování praktické části byla využita dotazníková metoda, která patří do skupiny explorativních vědeckých metod. Dále byly použity metody zpracování tabulek a grafů, pomocí programu Microsoft Excel 2007. Na výsledky dotazníkového šetření byl proveden test nezávislosti, konkrétně test chí-kvadrát pro kontingenční tabulku.

3. 1 Vědecké metody zkoumání

Pomocí vědecké a výzkumné činnosti jsou hledány nové poznatky, k výzkumné činnosti je zapotřebí různých vědeckých metod.

Metody zkoumání lze rozdělit do dvou skupin:

- obecné metody,
- speciální metody.

Mezi obecné metody patří zejména:

- a) pozorování
- b) analýza a syntéza
- c) abstrakce a komparace

Pozorování je cílevědomé sledování a zaznamenávání jevů. Nevýhodou této metody je velké kladení nároku na pozorovatele a dále také úmyslná modifikace jednání podle toho jak si pozorovaný myslí, že se má chovat.

Analýza je metodou vědeckého zkoumání a jeho základem je rozčlenění zkoumaného jevu na jeho části. Výsledky analýzy se skládají dohromady v případě metody nazývané syntéza.

Indukce je založena na logickém tvoření závěrů na základě úsudku z jednotlivých případů. Naproti tomu logické tvoření závěrů od všeobecného soudu k jednotlivým případům je nazýváno dedukcí. Pokud bychom chtěli srovnávat jevy a události, byla by použita vědecká metoda komparace.

Abstrakcí nazýváme takovou metodu, kde se vytváří závěry na základě logické analýzy určitých jevů.

3. 2 Dotazníková metoda

Dotazník je jedním z nejčastějších nástrojů pro sběr dat při různých průzkumech. Dotazník obsahuje různé typy otázek, jejichž cílem je získat názory a fakta od respondentů. Respondentem je označována osoba, která se účastní dotazníkového šetření, neboli dotazovaný.

Tato forma průzkumu je v porovnání s jinými formami méně nákladná, jednoduše zpracovatelná a zajišťuje snazší získání informací.

Dotazník by měl být:

- srozumitelný,
- přehledný,
- jednoduchý (z hlediska vyplňování),
- jazykově správný.

Výhody dotazníku:

- snadné zpracování a vyhodnocení,
- méně nákladná metoda.

Nevýhody dotazníku:

- možnost vyplnění nepravdivých údajů,
- omezená návratnost dotazníků.

Druhy dotazníků:

- a) strukturovaný dotazník – obsahuje uzavřené otázky
- b) nestrukturovaný dotazník – obsahuje s otevřené otázky
- c) kombinovaný – obsahuje otevřené i uzavřené otázky

Typy otázek:

Otázky v dotazníku dělíme na 3 základní typy:

1. otevřené otázky

– tento typ otázek, umožňuje volnou tvorbu odpovědi. Dotazovaný odpovídá vlastními slovy. Tyto otázky jsou obtížné jak pro dotazovatele, tak pro následné zpracování. Dotazovaný má tendenci se jim vyhýbat. Používají se především při nutnosti zachytit spontánní projev, či pokud je nutné zdůraznit to, co je skutečně důležité.

2. uzavřené otázky

- respondent má výběr z několika variant odpovědí. Možné odpovědi můžeme rozdělit na:

- alternativní – do této skupiny patří otázky typu ANO x NE, tento druh otázek se snadno zpracovává,

- výběrová – je zde nabídka několika odpovědí a respondent si z nich vybírá jednu pro něho vhodnou odpověď, případně pořadí odpovědí.

3. polozavřené otázky

- jedná se o kombinaci otevřených a uzavřených otázek. Využívá metody stanovených odpovědí v otázkách, ale ponechává jednu variantu volnou pro odpověď, pokud předchozí nabídka odpovědí respondentovi nevyhovuje.

4. speciální typy otázek

a) baterie otázek – jde o sdružení více otázek na podobné téma do jednoho bloku tabulky. Baterie otázek urychluje, ale i zjednodušuje způsob vyplňování respondentovi

b) filtrační otázka – tento typ otázky umožňuje rozdělit respondenty do podskupin a měnit tak otázky podle odpovědí na tuto otázku

c) projekční otázka – je taková otázka, která zastírá pravý důvod, pro který je otázka položena. Otázka je formulovaná tím způsobem, že se neptá přímo na názor dotazovaného, ale respondent se s výpovědí podvědomě ztotožní. Používá se v případě, pokud je očekávaná záměrná lež nebo nepravdivá odpověď dotazovaného.

Formulace otázek:

- zásady formulování otázek

- jednoznačnost,
- srozumitelnost,
- stručnost.

3. 3 Metoda výzkumu

Výzkum byl proveden anonymními kombinovanými dotazníky v období únor a březen roku 2014. Dotazník obsahuje celkem 9 otázek. Bylo použito 6 uzavřených otázek s jednou možnou odpovědí, dále 2 polouzavřené otázky, kde je možno vybrat více odpovědí a 1 otázka otevřená.

Vyhodnocování dotazníků probíhalo dle jednotlivých otázek a odpovědí seniorů. Pro větší přehlednost je vše znázorněno v grafech a tabulkách. Dotazník je součástí přílohy této diplomové práce.

3. 4 Vlastní analýza

Zkoumaný soubor neboli vzorek tvořili senioři žijící ve městě České Budějovice, které jsem si vybrala z důvodu místa bydliště i studia. Nejvíce seniorů bylo osloveno v Centru sociálních služeb Staroměstská, v Domově pro seniory „u Hvízdala“ a v Komerční bance, a. s. Zkoumaný vzorek činil 150 respondentů.

3. 5 Test nezávislosti chí-kvadrát pro kontingenční tabulku

Tohoto testu významnosti je možno využít např. v případech, kdy rozhodujeme, zda existuje souvislost (závislost) mezi dvěma jevy, které byly zachyceny pomocí měření. Tato situace je častá např. při zpracování výsledků dotazníkových šetření.

Výsledky získané dotazníkovým šetřením je nejdříve nutno zapsat do tzv. kontingenční tabulky. Čísla v kontingenční tabulce vyjadřují četnosti respondentů, kteří odpověděli určitým způsobem na první otázku a současně určitým způsobem na druhou otázku. [1]

n_{11}	n_{12}	$n_{1.}$
n_{21}	n_{22}	$n_{2.}$
$n_{.1}$	$n_{.2}$	n

Test nezávislosti chí-kvadrát začíná opět formulováním nulové a alternativní hypotézy.

$H_0 \rightarrow$ mezi četnostmi odpovědí na obě uvedené otázky není závislost (souvislost)

$H_1 \rightarrow$ mezi odpověďmi respondentů na uvedené otázky je závislost (souvislost)

Testování významnosti se provádí na stanovené hladině významnosti. Pro tento případ byla stanovena hladina významnosti $\alpha = 0,05$.

Dále je potřeba vypočítat hodnotu χ^2 :

$$\chi^2 = n * \frac{(n_{11} * n_{22} - n_{12} * n_{21})^2}{n_{1.} * n_{2.} * n_{.1} * n_{.2}}$$

Pro posouzení vypočítané hodnoty χ^2 je dále třeba určit počet stupňů volnosti tabulky. Pro tabulku o „r“ řádcích a „s“ sloupcích se určí počet stupňů volnosti podle vztahu:

$$f = (r-1) * (s-1)$$

Kde „r“ je počet řádků v kontingenční tabulce a „s“ počet sloupců v kontingenční tabulce.

Pro vypočítaný počet stupňů volnosti a pro zvolenou hladinu významnosti nalezneme ve statistických tabulkách kritickou hodnotu testového kritéria. Je-li vypočítaná hodnota vyšší než kritická hodnota je možné odmítnout nulovou hypotézu. Naopak je-li vypočítaná hodnota nižší než kritická hodnota nulová hypotéza platí. [9]

1) Hypotéza: vliv pohlaví respondentů na sestavování rozpočtu

Následující tabulka uvádí počty mužů a žen a jejich odpovědi na otázku zda si sestavují rodinný rozpočet.

	Rozpočet ANO	Rozpočet NE	Celkem
Muži	43	32	75
Ženy	33	42	75
Celkem	76	74	150

Tabulka 1: Kontingenční tabulka – vliv pohlaví respondentů na sestavování rozpočtu

Zdroj: vlastní šetření

$$x^2 = 150 * \frac{(43 * 42 - 32 * 33)^2}{75 * 75 * 76 * 74} = 2,6671$$

$$f = (2 - 1) * (2 - 1) = 1$$

Pro vypočítaný počet stupňů volnosti 1 a stanovenou hladinu významnosti 0,05 odpovídá dle statistických tabulek kritická hodnota číslo 3,841.

Závěr: vypočítaná hodnota testovacího kritéria je nižší než kritická hodnota při daných stupních volnosti a stanovené hladině významnosti. Tudiž nulová hypotéza platí a říká, že pohlaví respondentů nemá vliv na sestavování rozpočtu.

2) Hypotéza – vliv pohlaví respondentů na sledování finančního trhu (produktů)

Následující tabulka uvádí počty mužů a žen a jejich odpovědi na otázku zda sledují finanční a trh a produkty.

	ANO, sleduji	NE, nesleduji	Celkem
Muži	39	36	75
Ženy	40	35	75
Celkem	79	71	150

Tabulka 2: Kontingenční tabulka: vliv pohlaví respondentů na sledování finančního trhu (produktů)

Zdroj: vlastní šetření

$$x^2 = 150 * \frac{(39 * 35 - 36 * 40)^2}{75 * 75 * 79 * 71} = 0,0267$$

$$f = (2 - 1) * (2 - 1) = 1$$

Pro vypočítaný počet stupňů volnosti 1 a stanovenou hladinu významnosti 0,05 odpovídá dle statistických tabulek kritická hodnota číslo 3,841.

Závěr: vypočítaná hodnota testovacího kritéria je nižší než kritická hodnota při daných stupních volnosti a stanovené hladině významnosti. Tudíž nulová hypotéza platí a říká, že pohlaví respondentů nemá vliv na sledování finančního trhu (produktů).

3) Hypotéza: vliv pohlaví respondentů na využívání finančních produktů

Následující tabulka uvádí počty mužů a žen a jejich odpovědi na otázku využívání finančních produktů v posledních 20 letech.

	ANO, využívám	NE, nevyžívám	Celkem
Muži	54	21	75
Ženy	59	16	75
Celkem	113	37	150

Tabulka 3: Kontingenční tabulka – vliv pohlaví respondentů na využívání finančních produktů

Zdroj: vlastní šetření

$$x^2 = 150 * \frac{(54 * 16 - 21 * 59)^2}{75 * 75 * 113 * 37} = 0,8969$$

$$f = (2 - 1) * (2 - 1) = 1$$

Pro vypočítaný počet stupňů volnosti 1 a stanovenou hladinu významnosti 0,05 odpovídá dle statistických tabulek kritická hodnota číslo 3,841.

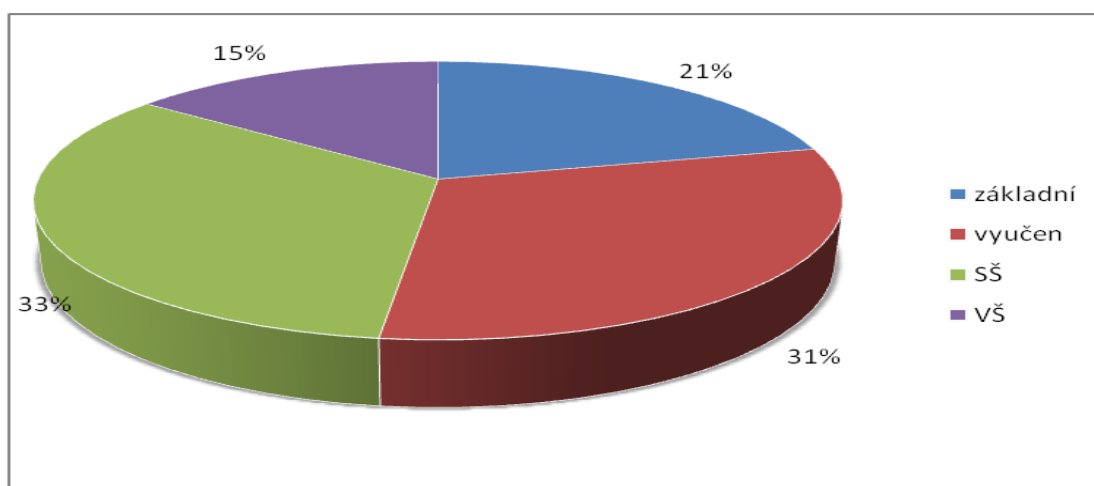
Závěr: vypočítaná hodnota testovacího kritéria je nižší než kritická hodnota při daných stupních volnosti a stanovené hladině významnosti. Tudíž nulová hypotéza platí a říká, že pohlaví respondentů nemá vliv na využívání finančních produktů.

4. PRAKTICKÁ ČÁST

Dotazníkového šetření se dle první otázky dotazníku zúčastnilo 75 mužů a 75 žen.

Druhou položeno otázkou bylo dosažené vzdělání. Přičemž nejvíce dotazovaných mělo střední školu nebo bylo vyučeno.

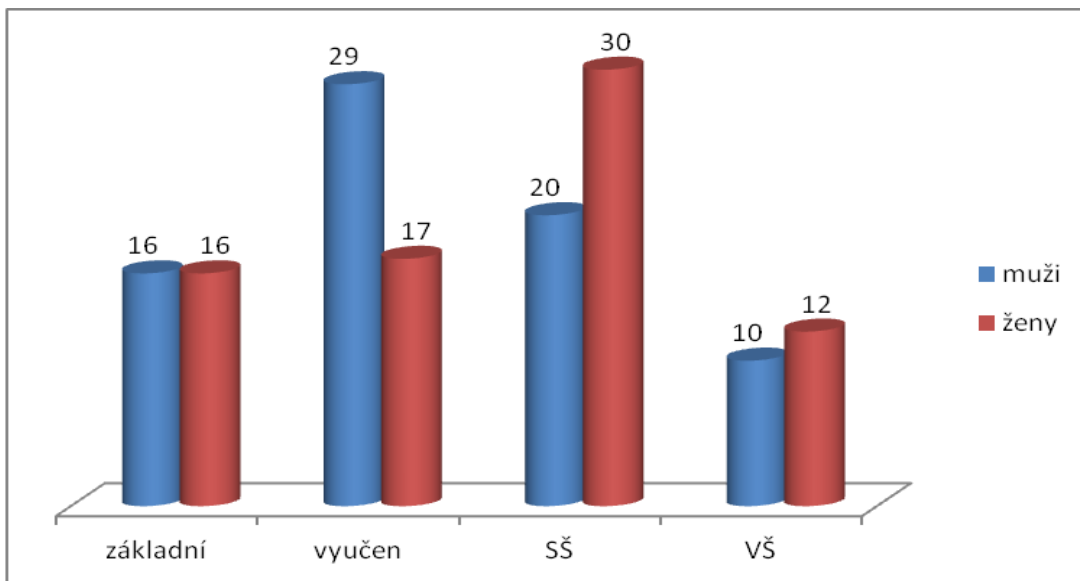
První graf zobrazuje rozdělení seniorů dle dosaženého vzdělání. Jak je na následujícím grafu patrné nejvíce seniorů má dokončené středoškolské vzdělání, konkrétně 33 %. Dalším nejvyšším dosaženým vzděláním je vyučení. Toto nejvyšší dosažené vzdělání uvedlo 31 % respondentů.

Graf 1: Rozdělení respondentů dle dosaženého vzdělání

Zdroj: vlastní šetření

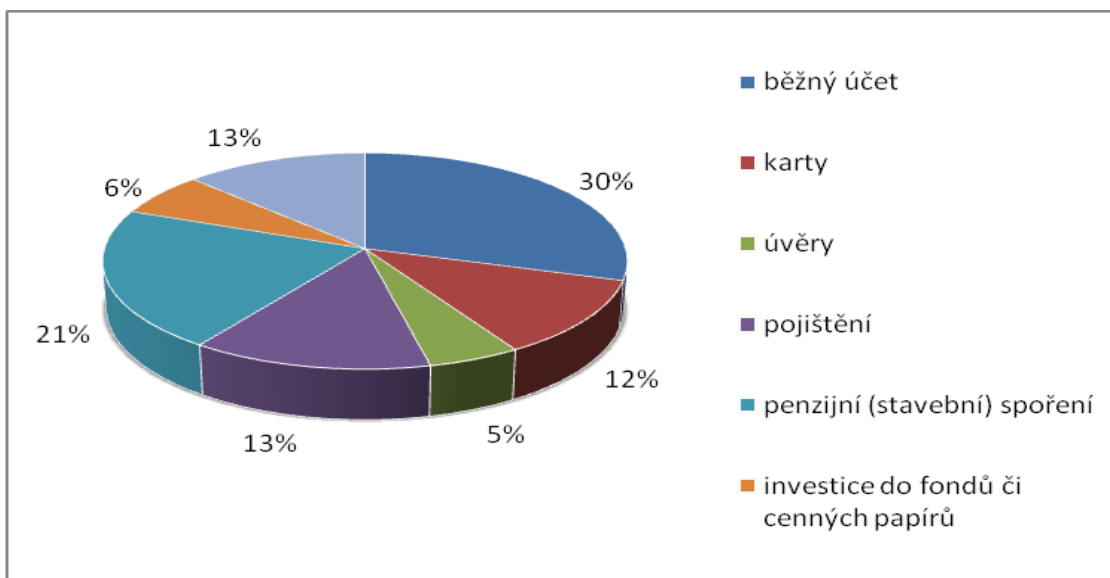
Následující graf uvádí rozdělení seniorů dle dosaženého vzdělání a pohlaví. Zde je patrný rozdíl u středoškolského vzdělání a výučního listu. V případě vyučení převládají muži, naopak u středoškolského vzdělání převládají ženy.

Graf 2: Rozdělení respondentů podle vzdělání a pohlaví

Zdroj: vlastní šetření

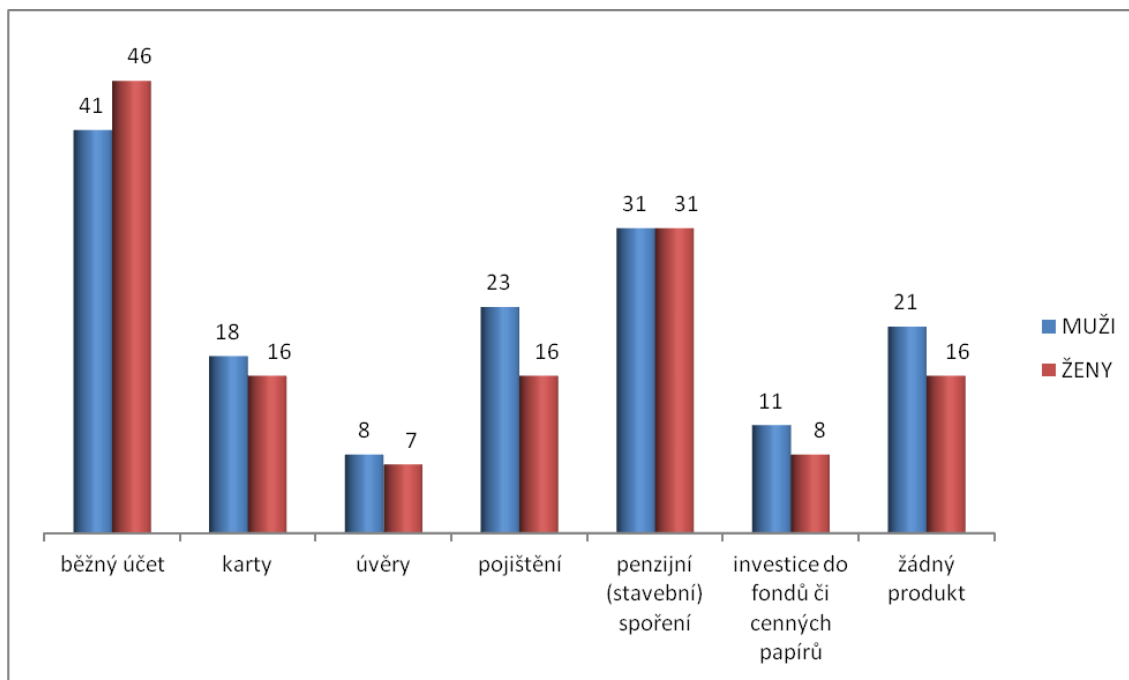
Další položená otázka se zaměřovala na finanční produkty využívané seniory v posledních 20 letech. Více než polovina dotazových měla nebo ještě má běžný účet v bance. Více ukazují následující dva grafy.

Graf 3: Finanční produkty využívané seniory v posledních 20 letech

Zdroj: vlastní šetření

Následující graf rozděluje finanční produkty využívané seniory v posledních 20 letech dle pohlaví. Graf nevykazuje významné rozdíly mezi pohlavím u jednotlivých finančních produktů.

Graf 4: Finanční produkty využívané seniory v posledních 20 letech – rozdělení dle pohlaví

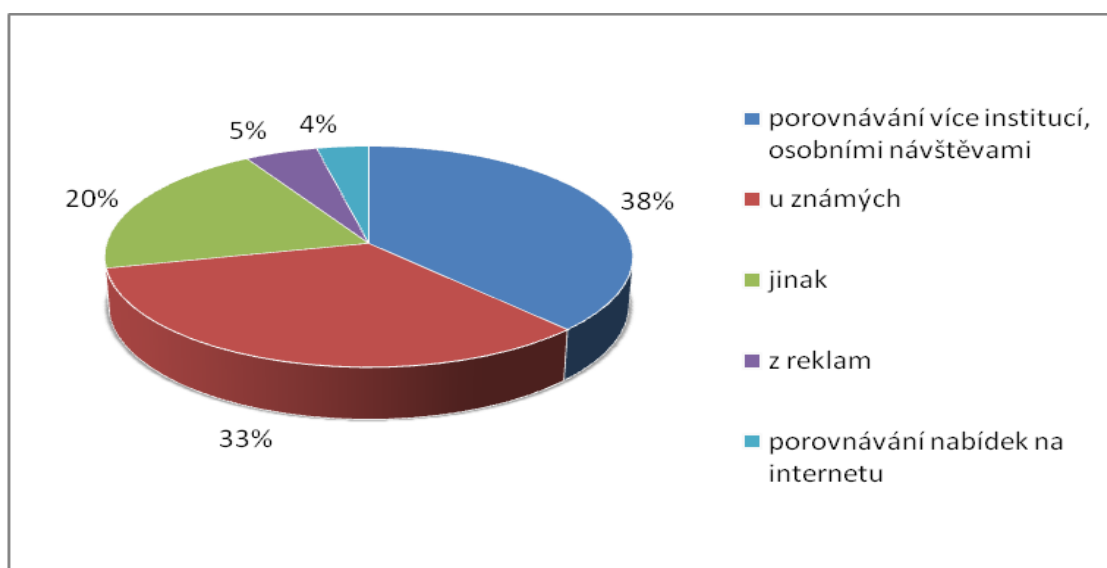
Zdroj: vlastní šetření

Následující otázka se týkala o spokojenost dotazovaných seniorů s nabízenými službami a servisem spojených s finančními produkty, které využívali v minulosti či využívají ještě dnes.

V případě dotazování na spokojenost s běžným účtem bylo spokojeno 86 respondentů. Pouze 1 respondent nebyl s běžným účtem spokojen. Důvodem byl poplatek za vedení účtu. S kartami a službami s nimi spojenými bylo spokojeno 100 % respondentů využívající karty, tj. 34 seniorů. Z 15 seniorů, kteří uvedli využití úvěru, bylo 13 spokojeno, 3 senioři nebyli s tímto produktem spokojeni. Důvodem byly poplatky za vedení úvěrového účtu a poplatky za předčasné splacení. S pojištěním a službami s ním

spojeným bylo spokojeno 38 respondentů. Pouze 1 respondent nebyl spokojen. Důvodem bylo menší zhodnocení u jeho životního pojištění, než bylo slibováno při zakládání pojištění. V případě penzijní (stavebního) spoření a investic do cenných papírů či fondů bylo spokojeno 100 % respondentů. U penzijního (stavebního) spoření konkrétně 62 dotazovaných a u investic do cenných papírů či fondů 19 dotazovaných.

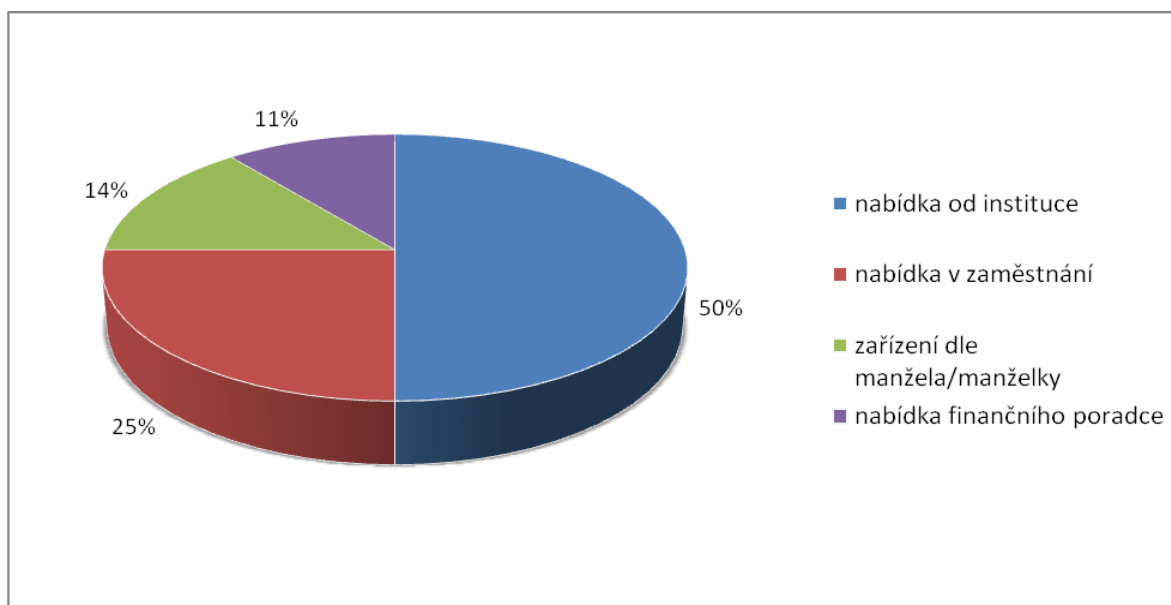
Pátá otázka se dotazovala na způsob hledání a získávání informací o finančních produktech. Mezi nejvíce vybírané možnosti patřily především získávání informací u známých a porovnávání více institucí osobními návštěvami. Jen minimum dotazovaných hledalo informace o produktech na internetu nebo reagovali na reklamu v televizi.

Graf 5: Způsob hledání a získávání informací o finančních produktech 1

Zdroj: vlastní šetření

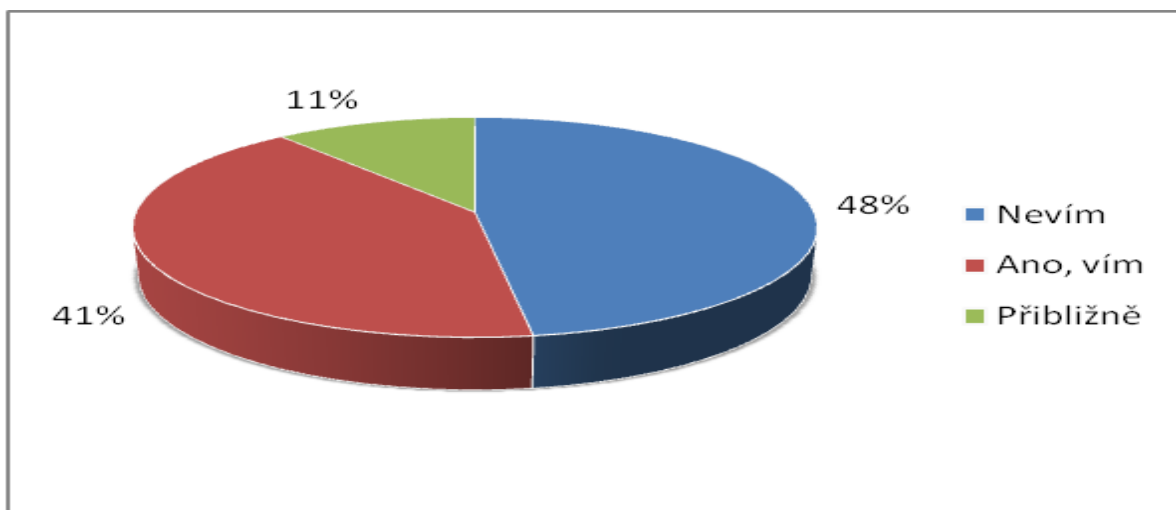
U možnosti „jinak“ byli respondenti požádáni o vypsání konkrétního způsobu získání informací.

Graf 6: Způsob hledání a získávání informací o finančních produktech 2

Zdroj: vlastní šetření

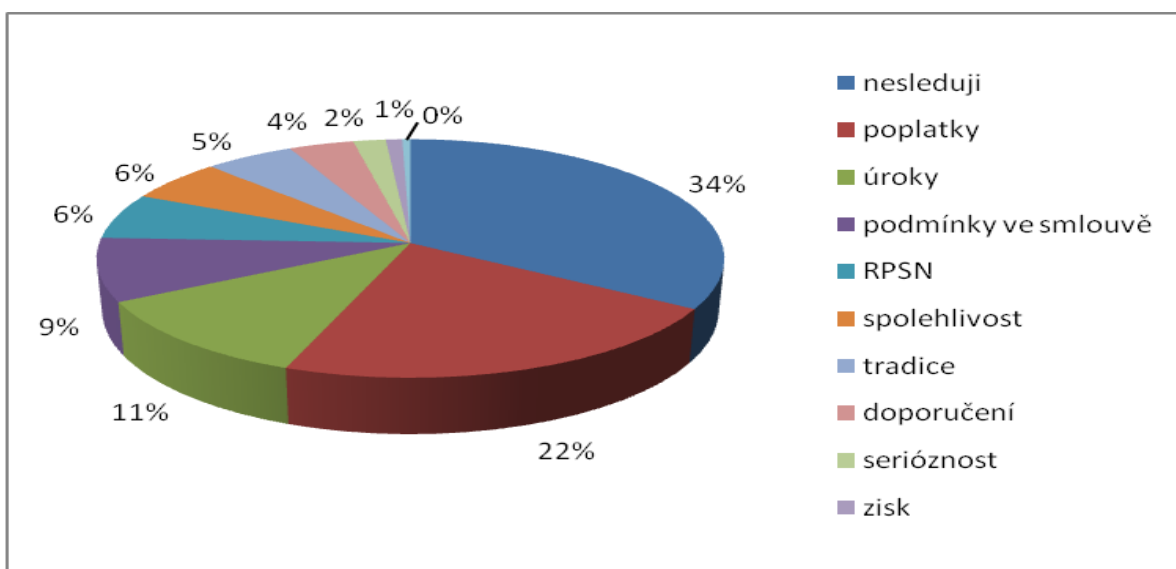
Následující otázka se zaměřila na finanční tíseň. Konkrétně zda se senioři dostali do finanční tísně v souvislosti s využíváním finančním produktem. Zde téměř naprostá většina zodpověděla, že nikoliv. Pouze tři z dotazovaných odpověděli ano. Ve všech případech se snažili domluvit si nové podmínky splácení úvěru. S otázkou byla spojena i další otázka týkající se toho, zda senioři vědí, jak situaci finanční tísně řešit a případně kam se obrátit. Zde bohužel téměř polovina dotazovaných neví, jak situaci řešit. Zbývající respondenti z části odpovídali, že ví, ale dále odpověď nerozváděli. Někteří naopak měli poměrně jasno kam se obrátit. Mezi odpověďmi bylo například kontaktovat banku či finančního poradce nebo požádat o pomoc rodinu.

Graf 7: Řešení finanční tísně

Zdroj: vlastní šetření

Další otázka byla zaměřena na to, co je nejdůležitější sledovat při výběru finanční instituce a produktu. Zde je patrné, že seniory již problematika finančních služeb a produktů příliš nezajímá. Téměř polovina dotazovaných uváděla, že vzhledem k věku a velikosti důchodu již tuto oblast nesleduje. Mezi další často se vyskytující se odpovědi patřily poplatky, podmínky ve smlouvě, úroky, spolehlivost a další.

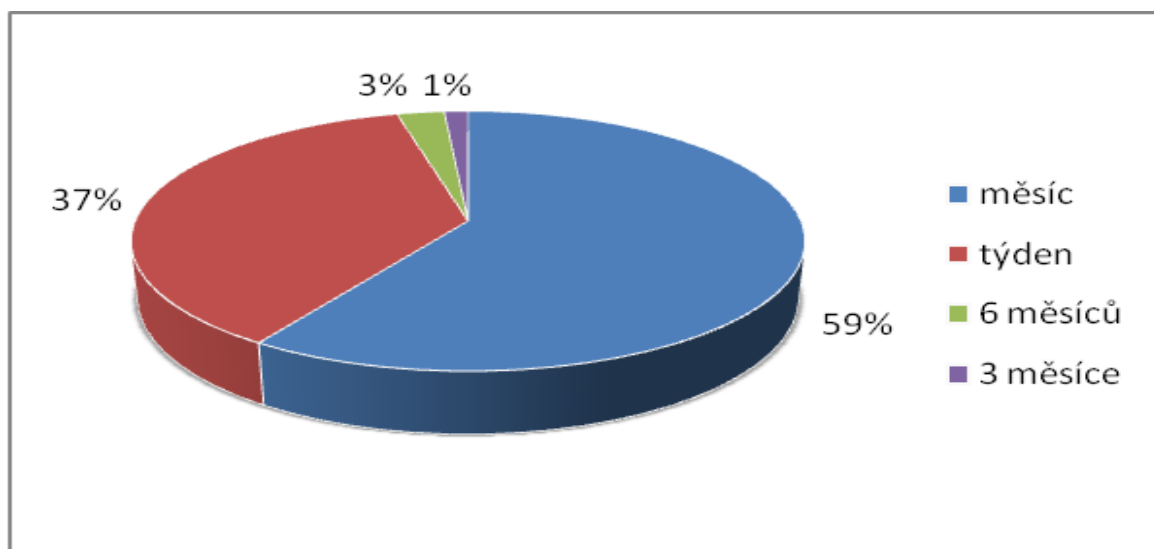

Graf 8: Co je důležité sledovat při výběru finančního produktu nebo finanční instituce

Zdroj: vlastní šetření

Další otázka se týkala podvodného jednání. Senioři odpovídali na dotaz, zda se ve svém okolí setkali s podvodným jednáním v souvislosti s finančními produkty. Pouze tři senioři se s podvodným jednáním setkali. Konkrétně uvedli, že jejich banka byla uzavřena a oni nedostali zpět své peníze.

Poslední položená otázka se týkala rozpočtu, konkrétně jestli si dotazovaní tvoří rodinný rozpočet a případně na jak dlouho ho sestavují. Zde polovina dotazovaných seniorů rozpočet sestavuje a polovina nesestavuje. Jako důvod nesestavování rozpočtu byl nejčastěji uváděn nedostatek finančních zdrojů, především u klientů domova důchodců a pečovatelských domů, kdy jim zůstává po zaplacení ubytování, služeb a péče sociálních pracovníků k dispozici pouze malá částka. U kladných odpovědí na sestavování rozpočtu převládala doba sestavování na 1 měsíc a následoval 1 týden.

Graf 9: Frekvence sestavování rozpočtu

Zdroj: vlastní šetření

4. ZÁVĚR

Cílem mé diplomové práce bylo s ohledem na závažnost tématu prověřit finanční znalosti seniorů žijících v České republice jako jedné z ohrožených skupin v této problematice. Zvolené téma je dnes velmi aktuální, což byl i důvod výběru pro zpracování této diplomové práce.

Teoretická část této diplomové práce byla věnována nejprve seznámení s pojmem finanční gramotnosti. Další část byla věnována ochraně spotřebitele a projektům finanční gramotnosti v České republice.

Praktická část je založena na vyhodnocování dotazníku, který byl předkládán seniorům v Českých Budějovicích. Pro výzkum bylo vybráno Centrum sociálních služeb Staroměstská České Budějovice z důvodu, že v péči sociálních pracovníků jsou i klienti, kteří si pronajímají jednotlivé byty a je u nich předpoklad aktivního života. Další institucí byl Domov pro seniory „u Hvízdala“ v Českých Budějovicích, který byl vybrán ze stejného důvodu jako předchozí instituce. Poslední institucí, kde byly dotazníky rozdávány byla pobočka Komerční banky, a. s. v Českých Budějovicích.

Dotazníkového šetření se zúčastnilo 150 respondentů. Seniorům bylo položeno 9 otázek zjišťujících jejich finanční gramotnost. Dotazníkového šetření se zúčastnilo 150 respondentů. Z toho 75 žen a 75 mužů, jak ukázala první otázka.

Druhou položenou otázkou bylo dosažené vzdělání. Přičemž **nejvíce dotazovaných mělo střední školu nebo bylo vyučeno**. Konkrétně 50 respondentů má středoškolské vzdělání, 46 respondentů je vyučeno, 32 respondentů má základní vzdělání a 22 respondentů vysokou školu.

Další položená otázka se zaměřovala na finanční produkty využívané seniory v posledních 20 letech. **Více než polovina dotazovaných měla nebo ještě má běžný účet v bance (87 respondentů)**. Penzijní připojištění má či mělo sjednáno 62 seniorů. Přibližně pětina seniorů, konkrétně 37, v posledních 20 letech nevyužívala žádný finanční produkt.

Následující otázka se zajímala o spokojenost dotazovaných seniorů s nabízenými službami a servisem spojených s finančními produkty, které využívali v minulosti či využívají ještě dnes. **Jen ve výjimečných případech senioři uvedli nespokojenost. Týkala se výhradně poplatků ať již za vedení běžného či úvěrového účtu nebo poplatek za předčasné splacení úvěru.** Senioři často uváděli, že si již nepamatují konkrétní situaci, kdy si například zřizovali běžný účet v bance, ale zásadní nespokojenost si nevybavují.

Pátou položenou otázkou byl dotaz na způsob hledání produktů a získávání informací o produktu. **Mezi nejvíce vybírané možnosti patřily především získávání informací u známých a porovnávání více institucí osobními návštěvami. Jen minimum dotazovaných hledalo informace o produktu na internetu nebo reagovali na reklamu v televizi.**

Následující otázka se zaměřila na finanční tíseň. Konkrétně **zda se senioři dostali do finanční tísně v souvislosti s finančním produktem. Zde téměř naprostá většina zodpověděla, že nikoliv.** Pouze tři z dotazovaných odpověděli ano. Ve všech případech se snažili domluvit si nové podmínky splácení úvěru. **S otázkou byla spojena i další otázka týkající se toho, zda senioři vědí, jak situaci finanční tísně řešit a případně kam se obrátit. Zde bohužel téměř polovina dotazovaných neví jak situaci řešit.** Zbývající respondenti z části odpovídali, že ví, ale dále odpověď nerozváděli. Někteří naopak měli poměrně jasno kam se obrátit. Mezi odpověďmi bylo například kontaktovat banku či finančního poradce nebo požádat o pomoc rodinu.

Dále pokládanou otázkou bylo, co je nejdůležitější sledovat při výběru finanční instituce a produktu. Zde je patrné, že **seniory již problematika finančních služeb a produktů příliš nezajímá. Téměř polovina dotazovaných uváděla, že vzhledem k věku a velikosti důchodu již tuto oblast nesleduje.** Mezi další často se vyskytující se odpovědi patřily poplatky, podmínky ve smlouvě, úroky, spolehlivost a další.

Další otázka se zaměřila na podvodné jednání. Senioři odpovídali, zda se ve svém okolí setkali s podvodným jednáním v souvislosti s finančními produkty. **Pouze tři senioři se s podvodným jednáním setkali. Konkrétně uvedli, že jejich banka byla uzavřena a oni nedostali zpět své peníze.**

Poslední položená otázka se týkala rozpočtu, zda si dotazovaní tvoří rodinný rozpočet a případně na jak dlouho ho sestavují. **Zde polovina dotazovaných seniorů rozpočet sestavuje a polovina nesestavuje.** Jako důvod nesestavování rozpočtu byl nejčastěji uváděn nedostatek finančních zdrojů, především u klientů domova důchodců a pečovatelských domů, kdy jim zůstává po zaplacení ubytování, služeb a péče sociálních pracovníků pouze malá částka k dispozici. **U kladných odpovědí na sestavování rozpočtu převládala doba sestavování na 1 měsíc a následoval 1 týden.**

V praktické části byl dále použit test nezávislosti chí-kvadrát pro kontingenční tabulky. Byly stanoveny tři hypotézy, které nám měly ukázat, zda má pohlaví respondentů vliv na odpovědi. **Ani jedna z vybraných hypotéz nepotvrdila závislost pohlaví respondentů na zvolenou odpověď.**

Myslím si, že senioři jsou v dnešní době velmi ohroženou skupinou, jak ukázal dotazník, jejich finanční gramotnost není vysloveně špatná. Dotazníkové šetření bylo prováděno u starší generace dnešních seniorů, kteří nemají příliš peněz, tudíž se o produkty již nezajímají. Je pochopitelné, že v jejich věku již problematiku nesledují, nemají běžný účet, platební karty atd. Ale jak ukázala otázka týkající se finanční tísně, téměř polovina seniorů neví, jak případnou situaci finanční tísně řešit. Pokud by se dostali do finanční tísně, byli by ohroženi například firmami nabízející rychlé půjčky, ovšem s velkým úrokem. Jistě by i snáze „naletěli“ různým podvodníkům a lichvářům. Generace dnešních seniorů je velmi důvěřivá a mnoho lidí toho využívá nejen v oblasti financí. Příkladem jak proti tomu bojovat může být dokumentární film „Šmejdi“, který právě poukazuje na důvěřivost dnešních seniorů u „výhodných“ akcí tipu zájezd a oběd zdarma. Kdy se jedná o prodejní nátlakové akce, spojené s manipulací a agresí. Senior se snadno nechá přesvědčit, že daný produkt opravdu potřebuje a koupí předražený produkt.

V České republice existuje mnoho projektů, zabývajících se zvyšováním finanční gramotnosti. Například zvýšená výuka finanční gramotnosti na základních školách, den finanční gramotnosti atd. Je zde ale otázka, zda jsou podobné aktivity týkající se finanční gramotnosti směřovány i k seniorům. **Pro zlepšení bych navrhovala**

v pečovatelských domech a domovech pro seniory nabízet konzultaci s odborníkem, pokud by si senior chtěl pořídit půjčku například na televizi, auto či třeba počítač nebo například pomohl dětem z finanční tísně. Variantou jsou i dostupné materiály, které by usnadnily prvotní orientaci na trhu a popřípadě varovaly před podvodnými praktikami. Na druhou stranu, dotazníky jsem se seniory vyplňovala a mohu říct, že již nejeví velký zájem o to, dozvědět se něco nového z této oblasti. Vzhledem k jejich věku se není čemu divit.

5. SUMMARY

The aim of this thesis was to examine the financial knowledge of older people as a vulnerable group of the population of the Czech Republic.

For the analysis of the survey were selected. Seniors were considered 9 questions investigating their financial literacy. A questionnaire survey was conducted in homes for the elderly and nursing homes in the Czech Budejovice. The survey was a total of 150 respondents, of which 75 women and 75 men.

Research has shown that more than half of seniors owned in the last 20 years, or even your own checking account. Further research has shown that seniors when selecting a financial product is most known for informing or personal visits in institutions. Questions about financial distress showed that half of seniors do not know what to do in case of financial distress. It's a very negative findings. Seniors are thus very susceptible to various unfavorable loans at high interest. Further research showed that only half of respondents prepares the family budget. If your budget is drawn up, then most in a month or a week.

As you can see, seniors are rightly considered vulnerable group. For this reason, arise in the Czech Republic projects focusing on improving financial literacy even seniors.

6. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- [1] Chrástka, M. (2007). *Metody pedagogického výzkumu, Základy kvantitativního výzkumu*. Praha, Česká Republika: Grada Publishing.
- [2] Prof. Ing. Vybíhal, CSc., V. (2011). *Slabikář finanční gramotnosti: základních 7 modulů finanční gramotnosti* (2nd ed.). Praha, Česká Republika: COFET.
- [3] Revenda, Z., Mandel, M., Kodera, J., Musílek, P., Dvořák, P., & Brada, J. (2008). *Peněžní ekonomie a bankovníctví* (4th ed.). Praha, Česká Republika: Management Press.
- [4] Dvořáková, Z., & Smrčka, L. (2011). *Finanční vzdělávání pro střední školy se sbírkou řešených příkladů na DC*. Praha, Česká Republika: C.H. Beck.
- [6] Prof. Ing. Rejnuš, CSc., O. (2010). *Peněžní ekonomie* (5th ed.). Praha, Česká Republika: Akademické nakladatelství CERM.
- [7] Šenkýřová, B. (2010). *Bankovníctví II učebnice*. Praha, Česká Republika: Grada Publishing.
- [8] Ryan, J. S. (2012). *Personal Financial Literacy*. South-Western: Cengage Learning.
- [9] Anděl, J. (2007). *Statistické metody* (4th ed.). Praha, Česká Republika: Matfyzpress.

Další použité zdroje

- [10] Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy: Národní strategie finančního vzdělávání. *Národní strategie finančního vzdělávání* [online]. 1. vyd. Praha, 2010 [cit. 2013-12-10]. Dostupné z: <http://www.msmt.cz/file/31443/>
- [11] Penzijní společnost Česká spořitelna: Výše státního příspěvku. [online]. 2014 [cit. 2014-03-10]. Dostupné z: www.ceskapenzijni.cz/pfcs/menu/cs/lide/navpt_vyse_st_prispevku_pp
- [12] Den finanční gramotnosti. [online]. Estetica, s.r.o., 2011 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.denfinancnigramotnosti.cz/>
- [13] Rozumíme penězům. [online]. 2014 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.rozumimepenezum.cz/>
- [14] Evropský sociální fond v ČR: Program finanční gramotnosti a prevence zadlužení. [online]. Praha, 3. 3. 2013, 22. 11. 2013 [cit. 2014-12-12]. Dostupné z: <http://www.esfcr.cz/projekty/program-financni-gramotnosti-a-prevence-zadluzeni>
- [15] Economy Rating. [online]. Brno [cit. 2014-04-17]. Dostupné z: <http://www.economy-rating.cz/stranka/financni-gramotnost>

7. SEZNAM TABULEK A GRAFŮ

Graf 1: Rozdělení respondentů dle dosaženého vzdělání

Graf 2: Rozdělení respondentů dle dosaženého vzdělání a pohlaví

Graf 3: Finanční produkty využívané seniory v posledních 20 letech

Graf 4: Finanční produkty využívané seniory v posledních 20 letech – rozdělení dle pohlaví

Graf 5: Způsob hledání a získávání informací o finančních produktech 1

Graf 6: Způsob hledání a získávání informací o finančních produktech 2

Graf 7: Řešení finanční tísně

Graf 8: Co je důležité sledovat při výběru finančního produktu nebo finanční instituce

Graf 9: Frekvence sestavování rozpočtu

Tabulka 1: Kontingenční tabulka: vliv pohlaví respondentů na sestavování rozpočtu

Tabulka 2: Kontingenční tabulka: vliv pohlaví respondentů na sledování finančního trhu (produktů)

Tabulka 3: Kontingenční tabulka: vliv pohlaví respondentů na využívání finančních produktů

8. PŘÍLOHY

Příloha 1: Dotazník

Dobrý den,

mé jméno je Jana Grycová a jsem studentkou Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Studuji obor Účetnictví a finanční řízení podniku a v současné době píši diplomovou práci zabývající se výzkumem finanční gramotnosti u seniorů. Dovoluji si Vás proto touto cestou požádat o pár minut vašeho času, který budete potřebovat k vyplnění krátkého dotazníku.

Vyplnění dotazníku je anonymní. Jeho výsledky použiji pouze pro potřeby mé diplomové práce.

Předem děkuji za spolupráci a za Váš čas.

Jana Grycová

1. Jste:

- muž
- žena

2. Dosažené vzdělání:

- základní
- vyučen
- střední škola
- vysoká škola

3. Jaký finanční produkt jste za posledních 20 let používal/a?

- běžný účet
- karty
- úvěry
- pojištění
- penzijní (či stavební) spoření
- investice do fondů či cenných papírů

4. Měl/a jste dobrý pocit z nabízených služeb a servisu spojeného s tímto produktem?
Pokud ne, uveďte prosím, co konkrétně Vám vadilo.

Běžný účet

- ano
- ne (prosím uveďte, s čím konkrétně jste nebyli spokojeni)

.....

Karty

- ano
- ne (prosím uveďte, s čím konkrétně jste nebyli spokojeni)

.....

Úvěry

- ano
- ne (prosím uveďte, s čím konkrétně jste nebyli spokojeni)

.....

Pojištění

- ano
- ne (prosím uveďte, s čím konkrétně jste nebyli spokojeni)

.....

Penzijní (či stavební) spoření

- ano
- ne (prosím uveďte, s čím konkrétně jste nebyli spokojeni)

.....

Investice do fondů či cenných papírů

- ano
- ne (prosím uveďte, s čím konkrétně jste nebyli spokojeni)

.....

5. Jakým způsobem jste hledal/a tyto produkty, jak jste se informoval/a?

- u známých
- z reklam
- porovnávání více institucí, osobními návštěvami
- porovnávání nabídek na internetu
- jinak (prosím uveďte jakým způsobem)

.....

6. Dostal/a jste se do finanční tísně v souvislosti s finančním produktem (např. nesplácení úvěru)?

- ano
- ne

Pokud ANO, jak jste situaci řešil/a?

.....
.....
.....

Pokud NE, víte kam se obrátit a jak situaci řešit?

.....
.....
.....

7. Co je podle Vás nejdůležitější sledovat při výběru finanční instituce a produktu?
(prosím vypište)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

8. Setkal/a jste se ve svém okolí s podvodným jednáním v souvislosti s finančními produkty? Pokud ano, prosím uveďte příklad, případně instituci.

ano

.....

ne

9. Sestavujete si rodinný rozpočet? Pokud ano, na jako dlouho ho sestavujete?

ano

.....

ne